

శ్రీ అభినవ సరస్వతి.

యనునొక మాసపత్రిక.

అష్టావధాని, జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిచే
బ్రచురింపబడుచున్నది.

గుంటూరుజిల్లా, పల్నాడుతాలూకా, జానపాడు.

సంపు 3.] 1911సం॥ సెప్టెంబరు, అక్టోబరు. [సంచిక 9-10
విషయములు.

- 1 గుంటూరుసమాచారము.
- 2 గోపాలనిశ్చిత్రామనిర్యాణము.
- 3 గుంటూరుశతావధానము—తిరుపతివైకే శిష్యులు,
- 4 పల్నాటి వీరభాగవతము—ముదిగొండ వీరభద్రకవి.
- 5 లక్ష్మీవిలాసము—రాయసము వెంకటపతి.
- 7 చిత్తూరుజిల్లా తీర్థవిమర్శనము—పత్రికాధిపతి.
- 8 ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు.

చందానిర్ణయము సంవత్సరమునకు.

ప్రధానపోషకులకు	రు 25-0-0—సహాయకులకు	రు 5-0-0
పోషకులకు	రు 10-0-0—చందాదారులకు	రు 2-0-0

భారతీవిలాస ముద్రాక్షరశాల, నర్సారావుపేట.

Printed at the Bharathi Vilasa Press,
Narasarowpet And published at Janapadu,
by the Editor Astavadhani
Janapati Pattabhirama Sastry.

1911

ఈసంవత్సరము చందాయిచ్చిన—

స హా యు లు .

- 1 సూరి దేవర సుబ్బానాయుడుగారు, తుమ్మపూడి.
- 2 తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణం, మొర్జంపాడు.
- 3 పిరాట్ల సీతాకాంతంగారు, చింతపల్లి.
- 4 పిరాట్ల సత్యనారాయణగారు, చింతపల్లి.
- 5 కొప్పరాజుగురుచంద్ర శేఖరరావుగారు, ఫారెస్టుగాడ్డు, మేళ్ళవాగు.
- 6 రామసింగుగారు, నెల్లూరు.
- 7 ఏలేశ్వరం వెంకటసుబ్బారావుగారు, వకీలు, సిద్దిపేట.
- 8 కంచర్ల లక్ష్మయ్యగారు, ఫారెస్టుగాడ్డు పాపయ్యపాలెం.
- 9 వెలుగురి పిచ్చయ్యగారు, పెదకొడమగుండ్ల.
- 10 గోరంట్ల పున్నయ్యగారు, వుప్పలపాడు.
- 11 వుప్పలపాటి వెంకటసుబ్బయ్యగారు, కరణం వుప్పలపాడు.
- 12 కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సారావుపేట.
- 13 సైదుఖాసింసాహెబుగారు, ఫారెస్టుగాడ్డు, చింతపల్లి.
- 14 రాజశేఖరుని లక్ష్మీనారాయణగారు, కరణం, చిట్యాల.
- 15 ముప్పాళ్ల వైశ్యులు ముప్పాళ్ళ.

ఇవ్వవలసినవారు—

- 16 ఘడియారం వెంకటశివశాస్త్రిగారు, సంగంజాగర్లమూడి.
- 17 బూదరాజు వెంకటసుబ్బయ్యగారు, కరణం, స్వర్ణ.
- 18 తుమురుగోటి నరసింహారావుగారు, తిరుమలగిరి.
- 19 కలవలపల్లిరంగయ్యశాస్త్రిగారు, భాస్కరాచార్యులు, యేలూరు.
- 20 మంచిళ్ళ నారాయణరావుగారు, కంభంపాడు.
- 21 మెదకు శేషారావుదేశముఖుగారు, నల్లబల్లి.
- 22 చింతలచెర్వు గోవిందరెడ్డిగారు, గ్రామమునసబ్ చండ్రాజుపాలెం.

శ్రీమత్

అభినవ సరస్వతి.

ఇది మాసమున కొకతూరి ప్రచురింపబడును.

సంపు 3. } విశోధిక్య భాద్రపదాశ్వయుజములు. { సంచిక 9.

గుంటూరు సమాచారము.

గుంటూరులో గొంతలు పెద్దమనుష్యులు శ్రీ తిరుపతివెంకటేశ్వరుల నాహ్వయముచేసిరినియు అగష్టు 19-20 తేదీలలో సంపూర్ణతానధ్యము జరుగఁగలదనియు నాకొక స్నేహితుఁడు విలిఖించె-అందుపై 19వ తేదీకే పోవునట్టివ్రాస్తి లేక 20వతేది గుంటూరు ప్రవేశించి శ్రీవకానందాద్య నేగ్రింధపరసముచే వారి విద్యత్కవిత్వాదితయ మెఱింగియున్నవాడగుట నట్టిమహానుభావులదర్శన మెప్పుడు చేయుదునాయను ఇష్టానుసారముతో వారిఁబసకుఁజేగునొకి నాయుంటిముందట బైస్కీలున గల్గిపుబండ్లను మూఁగియుండి యంతఃప్రవిష్టుఁడగుటకే యతిశ్రమపడవలసివచ్చి యెట్లకేలకుఁ బ్రవేశించియుఁ గొంతకాల మీవలనే పడియుంటిని-అందుకుఁగారణము వారిదర్శనమునకువచ్చిన మహాజనులందఱుమే-అయ్యెడఁ గొప్పరపువెంకటసుబ్బరాయ శర్మ గారును మఱికొందఱు పెద్దమనుష్యులును విచ్చేసి వారితోసంభాషించుచుండిరి. ఈసుబ్బరాయశర్మ గారును నాంధ్రకవిత్వ మత్యాశుధారలోఁజెప్పుచుఁ దమ్మునచ్చినవారు దమమీఁదిగౌరవముచే మెసంగిన కళాఘంటాదివిరుగులందాల్చిక్రాలుచున్నవారు-ఇట్టివారు పైవారితో సుహృత్సల్లాపములు సలిపి యే

గుఱుద నించుకయవకాశము చేసికొనిశత్రువీశ్వరులపదపద్మములకుఁ
 బ్రణవలి వారిశిష్యవాత్సల్యముఁకుఁబొందుడనై కొంతతృప్తిజెంది
 నాఁటిసభకు వారితోఁజుంయేగి తత్పదపద్మములకడనే కూర్చుండి
 యుండ (శ్రీ) కాశీకృష్ణాచార్యులచారియాజమానులతో నవధాన
 మారంభించి తొల్లటిదియు శతావధానమే ప్రారంభించి యేయు
 ద్దేశముతోనూ కొంతటిచే 40 మందికేచాలునని యొత్తిపలుకబడిన
 మీఁదగ నంతకే ముగింపజెంచి చెప్పుచున్నవానిలోని యవశిష్టాంశ
 మును నుగునసాఁగిరి-పూర్వదివఁ యి 40 మందికన్నపేరేకాని యవ
 ధానమధ్యమున నితరప్రసక్తిమొండట- కొన్నిసమస్యలుపూరించుట
 యు స్వప్రణీతములగు నానాగాజ సందర్భనామలలోని యాయాభా
 గముల సభికులయిష్టానుసారము చదువుటయు లోనుగాఁగల యతి
 రాంశములతో శతావధానమున న్నిచుచుక్కిలికష్టమే కవులకుఁగ
 లిగించిరట-వెంకటశాస్త్రిగారు జ్వరగగ్నిస్త్రుతయిండి 10 నిమిషము
 తైనను నిలువఁబడుంతటిశ్రీలోలేకుండుటచే నవధానభారము జాల
 వఱకుఁ దిగువతిశాస్త్రీలవారికేనవలి యితరప్రకరణములచే సభికుల
 కుఁ దృప్తిగావించుచునవి-అవధానముసయత్కించి తొకరికొకరు
 సంప్రతించుకొనుట యెప్పుడు నుండింపగతియే-అంతమాత్రమున
 ననహయులై యవధానముఁజేయలేరనుటకుఁ బ్రత్యేకించిచేసిన నూ
 జనీతిశతావధానముమున్నగునవి శాధించును- ఇట్టియవధానమునఁ
 బ్రథమదినము కొప్పరపుసుబ్బరాయకవిగారును పచ్చి లేఖకులలోపా
 లుకూర్చుండి వెళ్ళిపోయిరట-మగుదినిముసభయం దగ్రాసనాధిపతి
 యును నవధానిద్వితయమును మన్నతాననంబు లలంగరించుచుండఁ
 గొప్పరపాశుకవిగారినిగూడ వారితోనమానముగఁ గూర్చుండఁజెట్ట
 వలెనని కొందఱిభిప్రాయపడిరి-సరికిగిసమయముకాదనియు నట్లు

చూచినఁ బ్రకృత మీసభ నున్న తాననొచ్చితిని లేదతోయున్నార
 నియుఁ గొందఁ టిందు కియ్యకొనలే రి-ఇందుమూలముగ సభలోఁ
 గొంతకల్లోలముసిద్ధమై సభాధ్యక్షునాజ్ఞానుసారమువర్తించుట యు
 క్తమని కొందఱభిప్రాయపడుటయు సభాధిపతి లేచి యెవరివిద్యాస
 భలో వారిగౌరవమాత్రమే యుక్తమనితీర్మానించెను-వారియాజ్ఞా
 కుఁ లోనుగాక కుర్చీవేయునాలోచనమేకొందఱుచేయుచుండుటయు
 సప్యకువెంక శాస్త్రిలుగావ లేచియెవరిపెండ్లిలో వారి నేపల్లకీలోఁగూ
 ర్చుండఁబెట్టుచునుకాని తదధికులున్నను సమ్యులఁగూర్చుండఁబెట్టరిని
 యు మరలఁ గొప్పరపువారిక విత్వసభయేజరుగుననుసకుఁ కుర్చీలేక
 యేమేముకూర్చుందునునియుఁ గొన్నియుక్తులతోఁ జిట్టచివరకుఁ ద
 మసరనఁగూర్చుండ ససర్దులన్నట్లుచెప్పిరి-నిజముగాఁగూర్చుడంసనహ
 లై నను నిండుసభలో సవమానకరముగ నట్లుత్తరపడియనవలసినదికా
 దని కొందఱియభిప్రాయముకాని వా రదిచనుర్థించుకొనఁగలిగియే
 మేమిట్లంటిమని ఘంటాపదముగాఁ జెప్పుచున్నవారు. అటుపైఁ గొ
 ప్పరపుఁగవిగారును దదభిమానులును సభనుండివెడలిపోయి యూరా
 త్రియదియేషష్ఠకంపెనీహాలులో నాటకసంఘమువారు వారురచిం
 చిన పాండవవిజయముం బ్రదర్శించి వారికిమోదముఁగూర్చునెడ
 నొకయుత్తరముం బంపిరి. ఆయుత్తరప్రత్యుత్తరములును శతావధా
 నమును సీవత్రిక 8-9 సంచికలుచూచిన విశదమగును. ఇట్లువార
 ము దినములపర్యంతము త్తరప్రత్యుత్తరములునడచిననుబర్యవసానము
 తేలినదికాదు. కొప్పరపునుబ్బరాయకవిని నేను మొదటినుండి యె
 టుఁగుదును. ఈయనకుఁ గవితాధార 10-12 వత్సరములవయస్సున
 నేయారంభమై క్రమముగా నదియే యత్యాశుగామియై పండితపా
 మరుల నానందింపఁజేయజాలెను. అంతయత్యాశుధారలోఁ గొన్ని

యతిభ్రంశాదిదోషములుండినను మొత్తమున నాశుధారాకవిత్వములో నీప్రాంతములం దిక్కవికిసమానులులేరనియే నాయాశయముకాని సంస్కృతసాహిత్యిగల్గియు శాస్త్రజ్ఞానమంతగాలేమని శాద్వికులగు విద్యత్కృతులకు విద్యత్కృతులే భయముఁజెందవలసియుండఁ దిరుపతివెంకటకవులపై కీకీతి గుగునుమాటలతోఁ గాలుద్రవ్యుట మాత్రము యుక్తమని యనిపించదు. కక్షవచ్చినపుడు మీసములు గొటిగించెదమని వ్రాయవలసినదేకాని వాగుచేసిడిపరీక్ష కాగి జయింపవలసికూడ నుండుచేమో యోచించుకొనవలెను. కవిత్వము సభికులు కోరినప్రకారముచెప్పి మీసములు తిరుపతివెంకటేశులవితీయించుట పండెకానిలక్షణముకాదనితోఁచెడిని. వారిమీసములువీరో వీరిమీసములువారో పరస్పరముపూర్వపక్షములుననుద్ధించుకొనికవిత్వముచెప్పినప్పుడు గొటిగించవలెననియు లేదా గొటిగించుకొనవలెననియుఁ గొందఁబడినందుకు. వారిశతావధానమున నూఱునర్జనలు మేమిత్తుమనియు మాశతావధానముననూఱునర్జనలువారి వ్యవచ్చుననియు సభికుల కుభయులజమీపజయములు నిర్దేశించువఱకే యధికారమనియుఁ నత్సభికు లుభయులుచ్చినవారుగా నుండవలెననియు మేము వ్రాసినయు త్తరములకు సరియగు ప్రత్యుత్తరమీయక యే యేవియోయుక్తులతో నావలఁబడఁజూచిరఁయుఁ జిన్నతనముచేతను గురుశుశ్రూషలేని హేతువుచేతను నిట్లువ్రాసి రేకాని కొప్పరపు వారి కేవిధమయిన సామర్థ్యమును లేదనుకొనుటకుఁ బండితసమ్మతములైనకట్టుబాట్లనుెప్పికొనకుండుటయే తెల్పుచున్నదనియు మరలను కనభఁగూర్చితిరుపతిశాస్త్రీగా రందీవిషయమంతయు నుపన్యసించి నేనుగాకినాడకు వెళ్లుచున్నాననియు బైనిబంధనలకులోనై యెప్పుడు రమ్మనిన నప్పుడే సభకు వత్తుననియుఁ జెప్పి వెళ్ళిపోయిరి.

వారియుపన్యాసప్రకారము కొప్పరపువారికిఁ బద్యములతో
 జనాబు వ్రాయకుండుటచేత వీరిని లేశమును వాదలక్షింపకుండుట
 సూచించుచున్నది. శ్రీతిరుపతివెంకటకవులశతావధానసభయై కల
 హాబీజ మేర్పడినది 20—8—11 వ తేది యాదివారము-సభకాకు
 న్నను కొప్పరపువాడు పైవారినిజూపించుటకు నేర్పఱచుకొన్నది త
 రునాతి యాది వారము-ఆపై యాదివారముకూడ నేదియోసభజరుగు
 నని కొప్పరపువారిపక్షమున నొకకింపదంతిక లిగినది కాని నొంటిను
 లుప్రచురింపరై ౯-అనాహాతులై నను దత్సభకుఁబోయి సోదరకవు
 లఁ బరీక్షింపవలెనని యీకల్లోలములువిని దిక్కు-దిక్కు-లనుండివచ్చి
 న తిరుపతివెంకటకవులశిష్యులేమి తదభిమానులేమియోజంపసాగిరి
 అందునోయేమో యాసభజరుగదాయె-కాని వెంకటశాస్త్రిగారు
 క్షమాపణగోరినందున మానుకొంటిమని కొన్ని గాలివార్తలుమాత్ర
 ము వేయసాగిరి-ఎవరెంత తంటాలుపడినను సభమాత్రముజరుగదు
 వారువీరినడుగుటవీరువారి నడుగుటయనినతోడ నేనాడివెనుక కులాగు
 చున్నది. మధ్య నేవిధమైనపరీక్ష లేక చెప్పకొనిపోనిచ్చనపుడుకొ
 ప్పరపుఁగవుల నాంధ్రమం దాశుకవితా చక్రవర్తులనిచెప్పట కెంత
 మాత్రమును సంశయముండదు కాని నేత్రావధానమందుండప్పయ
 ప్రావధాన శతావధానములయందేకాక వీరియాంధ్రభాషాశుకవిత్వ
 మందుఁగూడఁగొప్పరపు వారు తిరుపతివెంకటేశ్వరులనితేశయింపజూ
 లరని ముమ్మాటికింజెప్పఁగలవాడను-ఇది నాయొక్కని యాశయమే
 కాక నేనెఱిగినవారిలో 100-కే 90 మందిదికూడ; ఇట్టిస్థితిలో గుం
 టూరుశతావధానమున ధారణసరిగాఁజేయలేకపోయిరనియు నొకరి
 కొకరు సంప్రదించుకొనిరనియు నెవ్వయో కొన్నియసందర్భముల
 తోఁ బండితకవివరులెవరును లేనికాలమున వీరుశతావధానిభిరుద

ము సంపాదించిరికాని ప్రకృతము వీరి కాబిరుదముచెల్లదని కొన్ని పత్రికలకు వ్రాసినయథార్థవాదిసాహస మేమనిపర్ణింతును శ్లో॥ ప్రేమాన్యోన్యంయూవత్ తావద్దోషాఃపరస్పరా నైవ॥ కావున నీకల హమునకు సంఘవైషమ్యమే మూలకారణమని చా॥ వఱకువ్యాపించినది-సంఘభిమానముతోఁ గొంచెముగొప్పచేయయోజించుటవలచిదేకాని సంఘవైషమ్యముతో గొప్ప కొంచెముఁజేయయోజించుటమాత్రము ప్రశస్తమైవనికాదు-కొందఱుభయలరాజ్యకై యత్నించుచున్నట్లు వినికికలదు ఆబుద్ధిమంతులు చిన్నతనమునందుండి యింకను నృద్ధికిరావలసిన కొప్పరపుష్కాచేతనే పొరపాటనిపించి యుభయకపులకును సఖ్యమొడఁగూర్చు బ్రతుక్కింతులుగాక.

కొప్పరపుంగవులు మొదటదిరుపతివెంకటకపులనెట్లుజయింపవలెనని యోజించిరోకానివాడు“మమ్ముమేమగుదుము-మమ్ముమీరడుగుఁడు-కొందఱు నిర్ణేతలమీగుకోరుకొనుఁడు కొందఱుమేముకోరుకొనెదము-ఇందఱుంగలిసి మనజయావయములనిర్ణేశింతు,,రని వ్రాసినమీద సభసంగతిమానుకొనిరి. ఈనిబంధనలప్రకార మవధానాదులు నలుపలేకయేకాబోలు ? మానుకొనిరి “మీరోడిన మీమీసములుదీయింతుము మేమోడినమామీసములుదీయించుఁడనివ్రాయకవిధిగామీమీసములేతీయింతుమనివ్రాసిరి-తుదకెట్లైనను నాహా ! యెంతభైర్యముచేసిరి. ఈకల్లోలము వినివచ్చివీరికి “మీ గంటికలూడఁగొట్టెదను గాచుకొనంగమకింపుఁడి త్తటికా అనివ్రాసిన తిరుపతివెంకటకపులశిష్యులగు బ్రహ్మశ్రీ వేలూరిశివరామశాస్త్రిగారిని గొప్పరపువారేమి మఱికొందఱేమి లక్ష్యము చేయకపోయిరికాని వారు గుంటూరిలో మొన్నజరిపిన సంపూర్ణ

శతావధానము వారికి ర్తినివి స్తరింపజేయుచున్నది- మరలఁదిరువ
తి వెంకటకవుల శతావధానములు బ్రాహ్మణకోడూరులోను దెనాలి
సరసరావుపేటలలోను జరిగి యీ ప్రాంతములఁ బలుమందినినవధాన
సభలు సలిపింపఁబురికొల్పుచున్నయవి. తథాస్తు నర్వేజనాన్సుఖ
నోభవతు.

అభినవనరస్వతి ప్రతికాఫపతిగారిసముఖమునకు,

శం. శ్రీవేదమూర్తులునువి, ద్యావిపయనిభానులునుశతవధాను
లుసం | భావితదానులునానా, భూవరమానులును శకలభూనురన
రులుక॥

తే॥ అయినశ్రీజానపాటిపట్టాభిరామ, శాస్త్రిగారికివ్రాసినజ్ఞాన
సములు, సేమమిచ్చటలశ్రీసృసింహుకరుణ. వలయువ్రాయింప
మిభవ్యవార్తలెల్ల॥

శం॥ తదుపరిమాజనకునిపే, గడనరి వెల్లొందుపంచరత్నములఁదా
ముదయంబుత్రికలో, జేర్చెదరనునమ్మికనువాసిచేరఁబనిచితికొ

తే॥ తప్పలనుదిద్దుభారమంతయునుమీదె, కానవేటుతలంపకఘనతర
మతి,నవరణలుచేసిప్రచరింపఁజనుమహాత్మదుర్మతోద్రేకవిపులనిస్తు
లకుతార॥

ఇట్లు విన్నవించుభవద్విధేయుఁడు,

గోపాలునిహనుమంతరావు.

అష్టావధాని.

గోపాలునిహనుమంతరాయకృత పంచరత్నములు.

సీ॥ శ్రీరామచంద్రమూర్తి మహాకథానుధా
 పానవిశిష్టఁడే ప్రథితగుణఁడు
 ప్రాకటోత్కృష్ట వాల్మీకిరామాయణా
 ద్యుద్ధ్రాంధ్రపానుఁ డేతుష్టహృదుఁడు
 మేమరసింహ గాంభీర్యవాక్యోద్ఘాత
 వైశద్యఁ డేమంత్రినంశేఘనుఁడు
 స్నాన సంధ్యానందన జపాది నిత్యనై
 మిత్తికకృత్యుఁ డేమేనృచరితుఁ
 డట్టి గోపాలునికుల దుగ్ధాబ్ధిపూర్ణ
 శర్వరీశుఁడు శ్రీరామశర్మశాస్త్రి
 పదకుశేశయయుగళి సమ్మదినినిల్చి
 పూజలొనరింపుచుండు నిర్వాజభక్తి॥

సీ॥ ఏమహామహుని సమీక్షణాత్మకన్యస
 త్సంపద వైచక్షిణినిచ్చె
 నేపావసునియశశ్రీ పాగదామర
 వాహిన్యహేట్యరస్వతులమించె
 నేప్రవీణుని లేఖనప్రభాప్రాద్ధము
 ద్యన్మౌక్తికౌన్నత్యమపహసించె
 నేత్యరతుని విశ్వాసములోకత్ర
 యైకమానుష్యవిఖ్యాతిగాంచె
 నట్టి.....భక్తి

సీ॥ తత్వవిచారసంఘాతనిరూఢత్వ

సరణిని నాదిశంకగుండెసాటి

సన్మార్గరక్షదీపావిచక్షణవిశం

కటన్మత్తిశ్రీత్రివిక్రముండెసాటి

అనవరతోల్లసద్ధ ససూన్మతవ్రత

ఫక్కిగంగాతనూభవుండెసాటి

లలితనాటకవరాలంకారసాహితీ

సరణినిభోజభూవగుండెసాటి

యనుచునెల్లజనంబులు సభినుతింపఁ

దనరు గోపాలునికులాభి.....భక్తి॥

సీ॥ ధరణిముప్పాశపత్తనవరేణ్యాశ్రాంత

వాసుండేవుష్పధన్వవరతినుండ

అప్పయాభిఖ్య సమ్యక్కుతపటాగ్ర

సంభూతుండేభూరిశాంతియుతుండ

శ్రీమద్రమణమాంబ చేతన్సరోజస

ప్రాశ్వనదృశుఁ జేధర్మవిందుడు

వెంకటనారాయణాంక హనూమంత

నామక జనకుండేన్ద్రాయజనుండు

అట్టిగోపాలునికుల.....భక్తి॥

సీ॥ శ్రీయత కీలక హాస కాశ్చర్య

శుక్లచతుర్ధిని శుభముహూర్త

మున ముక్తికామనీఘనవివాహస్వయం

వరమని నాకాధిపతి ముదమున

శుభలేఖవ్రాసి యిచ్చోదోడితెమ్మని

చారులంబంపఁగానత్వరమున

చారకుడెంచి పుష్పకమునఁగూర్చుండఁ

బెట్టుక గొంపోవఁబ్రీతితోడ

మోక్షకాంతనుబెండ్లాడి మురియుచుండి

నట్టిగోపాలునికులాబ్ధి.....భక్తి॥

పోతరాజు సరసింహారావు సంపరత్నములు.

సీ॥ గోపాలునికులాబ్ధికుముదా ప్తబింబమై

యేనుహామహుడుజనించినాఁడొ

అప్పునుంత్రికుమారులార్థురియంచున

సేబుధుండధికుండై యెసఁగినాఁడొ

రమణమాంబామనొరమణుండై యోప్రోడ

ఘనకర్మకాభిఖ్యఁగాంచినాఁడొ

వెంకటనారాయణాంకుహనూమంత్రం

బడసియేపుణ్యుండు ప్రబలినాఁడొ

షడ్విగోధులొర్జించినర్వచమత

చేతనేశాంతచిత్తుండుచెలఁగినాఁడొ

అట్టిశ్రీరామయూభిఖ్యససఘముఖ్య

సభినుతినిజేయుచుండెదససరతము॥

సీ॥ విద్యత్సమూహముల్ విభ్రమమండఁగా

సంస్కృతాంధ్రంబులఁజదివెచదివి

పండితగామంబుఁబడసినవారితో

సంతతసఖ్యంబునలిపినలిపి

దుర్వాదములుచేయుదోషజ్ఞచయముల

మందభావంబెల్లమాన్పిమాన్పి

మార్గణాభీష్టమనర్థశంబుగఁదిర్చి

గురుతరకీర్తినిగూర్చిగూర్చి

జోకతోఁగిలకాబ్దకార్తీకశుద్ధ

మునఁజతుర్థిదినంబునముక్తిగఁన్న

ప్రథితగుణగణపూరుశీరామధీరు
నభినుతింపంగనెవ్వరికలవియగును॥

సీ॥ ఎంతటియుద్యోగియేకానిగడియలోవాక్యచాతురివశ
పఱచువాడు

ఎంతటిపండితుండేకానివాదసస్థితిచేతనటిల్లు
చేయువాడు

ఎంతటిన్నేహితుండేకానిలోపముక్తిచుకచేయఁగో
పించువాడు

ఎంతటికులహీనుండేకానిపండితుండై నచోసంతోష
మందువాడు

చెప్పఁడనివచ్చువారికిఁజిత్తుమలర
గోప్యములనైనఁజెప్పెడికోర్కెవాడు
నై నగోపాల్ని శీరాముననవరతము
వినుతి నేయుచునుండెదనేయుగతుల॥

సీ॥ సంస్కృతభామినీచారులలాటంబుపై నముసుంగును
బడఁగఁజేసి

తప్పొప్పులెప్పుడుఁ జెప్పించుకొనుచుండుకవులకుదుఃఖంబుఁ
గలుగఁజేసి

పూరిపుల్లనుబట్టఁబూననిహానుమంతుబహుళసంసారాబ్ధిఁ
బడఁగఁజేసి

సర్వదిగ్భ్రష్టప్రవృత్తస్త్రీకీర్త్యాకరనంశంబునకునన్నె
వాయుఁజేసి

పృథివివిడికిలకాబ్దకార్తీకశుద్ధ
మునఁజతుర్థిదిశంబునముక్తుడైన
రమ్యగుణధాముగోపాల్నిరామనాము
మహినిగణులింపశక్యమే ? మానవులకు॥

సీ॥ నక్షత్రచయములనడుమనుధాధామబింబంబులేనిది

సంబురీతి

బల్లవంబులమధ్యభాగానమంజుఫలంబులేనినురసా

లంబురీతి

సకలమృగాభిలోఁబ్రకటితపంచాసనంబులేనట్టివ

సంబురీతి

బహువిధజలఖగపంక్తిలోఁగార్తరాష్ట్రంబులేనిననోవ

రంబురీతి

జనములందునశ్రీరామశాస్త్రిలేక

పోయినందునముప్పాళపాదలుచుండె

సకటయూపురికీలోవమణిగుఁటెట్లు

లనితలంచుచునున్నాడననఘలూర !

శ్లో॥ శ్రీమాద్ధర్మసంగోత్తమాక్తికమణిశ్శ్రీరామశర్మభజత్

శుద్ధేక్షికలకార్తిశోహిదివసేమాసేహలేస్తత్పదం

విద్యానర్థిషుకల్పకస్త్రిభుననేవిఖ్యాతచారిత్రవాన్

పుత్రీమాతృపితృప్రియాగ్రతనయశ్చేయోర్ధిభిః పార్థితం

గద్య॥ బతాయంజతయువతీవిషయవాసనోపిరామానందకరః-సుబా

హురవిమూరీచమాయావిముఖః-జితకోర్ధోపిలుంఠితరిపుకం

ఠః కటురపిరాజనగుణప్రియః-సుభగోపిన్ద్రసుందరీవిముఖః

రామోపివిశ్వామిత్రాప్రియః సురూపాక్షోపివిరూపాక్షప్రి

యతమః-వామదేవభవజితకామః-రామభవలక్ష్మణాగ్రజః-భీ

మభవధర్మాన్తుప్రియోతీవబభౌ—

ఏవం-బొగ్గరంశీరామశాస్త్రి.

వస్తుతస్త్వయంసజ్జనస్సంస్కృతాంధభాషా

జ్ఞానవాంశ్చ-పరంతుపుత్రమిత్రాదిభిరత్యంతుం

వర్జితఇతినర్వంసమంజసం॥

పత్రికాధిపతిః .

నరసరావుపేట యవధానము

ఈనెల 1-2 తేదీలలో మాపురమునఁ గింకపేంద్రఘటాపం
చాననులగు బ్ర॥ తిరువతివెంకటేశ్వరకవులు శతావధానాష్టావధా
నములు నలిపి పౌరులనానందవారిధి నొలలాడించిరి. సంపూర్ణశ
తావధానమే జనుగవలసినవరుసకు మూడో తుదకు రెండయినను దివ
సములు చాలత్తైముకావలసియుండు-అంతకాలము వారు విద్యాభి
మానము నదలచేక యాయాసమునకోర్చి చెప్పనెప్పుకొన్నను
పౌరులకేయయ్యది కష్టమనిపించి మొదటినదిము 40 మందికే చెప్పు
టకియ్యకొనిరి-ఆ 40 మందికైనను 4 చరణములుపూర్తియగువఱకుఁ
జాలరాత్రియగునని సభికులయభిప్రాయానుసారముగ సభాధ్యక్షులగు
శ్రీకాశీకృష్ణాచార్యులవారు పాదద్వయపూర్తికే పర్మిషనీయసల్లె
యొసరించి మరుదినము ప్రాతఃకాలముననే తిక్కినరెండుపాదములు
ను బూరించి పృచ్ఛకులు కోరినట్లెల్ల నాయానెంబరు పద్యములు
చదివిరి. చెప్పటలోనైనను వీరిధారణాబలమును గనుంగొనుతలం
పుచే గొండఱుమానెంబరు పద్యములఁ జెప్పఁడన వరుసపదలి
యట్లయడిగినట్లెల్లబూర్తి చేసిరి-అవధానము మరునాటికి శేషించు
చో నాశేషించినభాగమును నాటిరాత్రి పూర్తి చేసికొనుటకవకాశ
ముండునని మనమూహింపవలసినసంగతియేకాని యయ్యదిప్రథమది
వసము పాదద్వయపూర్తి కూడఁజేయక వదలినప్పుడనుమానించవలసి
న విషయమైయున్నయది-ప్రథమపాదమందఱకుంజెప్పి పృత్తిమును
సన్దయమును భేదించకుండ రెండవపాదమెప్పుడుపూర్తి చేయఁబడు
నో యప్పుడేధారణనిలిచినదనియనుకొనుటకు సందియముండదు-ఈ
యవధానమున 5-5 సమస్యలుకూడఁబూరించిరి ఈయవధానమిట్టగు
డు మరునటిదినము 3 గంటలకారంభింపఁబడి యష్టావధానము
గూడనాచరింపఁబడియె. అందున్యస్తాక్షరములో నిచ్చినయ
క్షరము మరలనిచ్చుటయు నెక్కటి మొదటికేయీయక పోవుట
యుఁ దటస్థింపదానింగనిపెట్టి తత్వముంజెప్పివేసిరి-ఘంటాసం
ఖ్యాకథనములోఁగొంతభేదమువచ్చినను నెక్కువసంఖ్యవారి యెంప
కము వారుచెప్పిన సంఖ్యకే సరిపోయియున్నది. ఇట్లునిర్విఘ్నము

ముగ నవధానముపూర్తియైనపిదప సగ్రాసనాధిపతి మొదలగు ప
లుమంది పండితులు పలువిధముల వారిపాండిత్యాతిశయముంగొ
నియాడిరి-నాటిదిసము డిప్యూటీకలెక్టరులగు మహారాజశ్రీ వి
ష్ణుభట్లరామకృష్ణయ్యగారు, తహశీలుదారులగు మహారాజశ్రీ రా
వులపాటిచెలపతిరావుగారు మొదలగు పలుమందియంద్యగస్థులును
బ్రిడ్జరును సనేకమహాజనులును సభ సలంకరించియుండిరి-అప్పట్ల
బ్ర|| రావిప్రోలునుబ్బారావుగారు లేచి వీరిపైననూయచేరి గొంద
ఱుసత్యవాదులను వేరుతో సత్యవ్రకటనలు చెయుచుండిరి-కావున
నేడు జరిగిన యంతములకు భిన్నమైనచారిత్రబడులుదేరునప్పు డీస
భ్యులెల్లరును సాక్షులుగానుండవలసినచుచనిచెప్పిరి-అంతట జయజ
యధ్వనులతోసభముగింపుచుగవులకు నూటపది మూగులుబహుమా
నముసలిపివంపించిరి-ఈయనధాన మధ్యమందొక పృచ్ఛకుడు “ప
శ్చానశ్చోనపశ్చతా, అనుసమస్య సీయ సీమయమున నిట్టిదియిచ్చు
టతప్పను నభిప్రాయమగునట్లుత్తరంబొసంగిరి-తప్పుకాదీ తప్పంటిరి
కావున మీరదినమర్థించుకొనక తప్పదని గొందఱువాయుచున్నారు
తప్పకాదనినిరూపింపగలవారికే మేము జనాబియ్యవలసినవారమని
వారొక్కఁజేసారి వ్రాసిరి, సర్వసాసంబెట్లులేలనలసియున్నదో తెలి
యను. 4 వ తేదీ ప్రాయనధానులు రైలుకేగువేళ మ|| శ్రీ|| యా
పెరగుంట్ల హనుమంతరావుగారు 5వ తేదీని శతావధానముజేయిం
తుము కాన మీ యభిప్రాయము వ్రాయుడనియొక లేఖ సంపిరి.
వెంటనేవారు చెసినప్రయాణ మాపక గుంటూరుకు వెళ్ళి పోయిరి
7వ తేదీ బాపట్లలో నవధానమున కొప్పికొనియుండిరట. ఏమి
జబాబత్తుగో తెలియను. ఈయనధాన సమీక్షణోత్సవముకుము
ఖ్య కారకులైన మ|| శ్రీ|| పంగనామాల సరసింగరావుగారు పొగు
ల కృతజ్ఞతకుఁబాతులగుచున్నవారు.

చావలి వెంకటకృష్ణయ్య

బి. ఏ. క్లాసుస్టూడెంటు

గరువముజెందకున్నె యొక కాలము నందొకరోమతిర్వరో
వటలుటగాక నల్వరును వతికలు పెంతటి భాగ్యమద్దిరే॥

(28) నిర్గుణ బ్రహ్మము

చ॥ సకలజగంబు నిర్మిచినసల్పియు దానికి నంటకుండుటం ।

బ్రకటముగాఁగఁ బద్మదళమధ్యము నందస రారునీటిపాఁ ।

లికసలరారు నాతనికి లేశము చుట్టము శత్రువంచులేఁ

డకట! పరాత్పరుండనఁ గనాతఁడెనిర్గుణుడన్న నాతఁడే॥

(29) సమస్యాపూర్తిక-

క॥ రవివంశభవుఁడు రాముఁడు!

శివకరుండగు నింద్రు కతనఁజెచ్చెర నమృతం ।

బు వడంజేసిన వానర

(శనములు జీవించియుంటసంభవమయ్యె॥)

(30) అవధానము పరమునకు సాధనమా!

కవిరా॥ జనులవధానము సాధనమా పరసౌఖ్యముఁజెంద నసాధనమా!

యని వినదింతురు కొందఱు పొట్టకు నై యదివెచ్చుఁగఁబెట్టినచో

జనులు పరంబునుగాంచఁగనేరరు సర్వము నీయవధానపుశే ।

క్తినిబరమాత్మకు నిల్పినవాని కొగిఁఘటియించుఁబరస్ఫురణల్

(31) భారతమునుగూర్చి

ఉ॥ సారవిదుల్ కవీశ్వరులు చక్కనిలక్షణమంచుఁ బెద్దలౌ ।

వా రితిహాసమంచు నయవాదులు న్యాయనిదానమంచునే ।

భారతముఁ గణింతురది బాసకు మూలము దానిఁదెల్లనఁ ।

దారిచినారుగా! మురుపు నన్నయ తిక్కన యెట్టనారుడుకా॥

(32) అధికారమునకు మించినరీతి

క॥ తనకుండీన యధిక్యతికిఁ ।

మినుమిక్కిలిగాఁగఁ గీడుమేలెంచకయే ।

జనుఁడు ప్రవర్తించునొ యా ।

తనికీబరాభవమురాక తక్కుంగలదే॥

(33) కొండవీడు.

శా|| మానిసులెంతయేని బలమాన్యులుసత్కవితావదాన్యులు
 ధీనిధులుబ్రతాగూడీధిధిమంతులు రాజులుమహా
 స్థానములుజెలంగగ విదర్భముఖప్రతిపాల్యమాన్యమై
 మూనుగగొండవీడు మునుమాన్యయశంబుగ నెఁధిరాస్థలిన్ ||

(34) భోజకృష్ణరాయలకుఁ బోలిక.

శా|| ఆతామంగవియితఁడుంగవియె విద్యాపక్షపాతంబున
 దాతండీతఁడుగూడఁ బేర్పడి వదాన్యత్యమ్మునబొచ్చిప్రప్ర
 ఖ్యాతింగొంచిరి మున్ను సంస్కృతమునొక్కండ్రు మొక్క
 ఖ్యాతింబూచిరి భోజకృష్ణనృపతుల్
 గణ్యుల్ ప్రశంసించగన్ ||

(35) ద్వీపాంతరవాసశిక్షకు సంతోషించుట.

శా|| నావంకగచుపట్టెజడ్డి కరుణాన్వేష్యంబు నాకేసునే
 డే వీడుప్రధునమంచు నెంచు నెడఁ దీర్చిచ్చెబరద్వీపము
 బోవదాచురిక్షిదాఁతునని సమ్మోదంబుప్రాపించె వాఁ
 డవంకబ్రతుకుండుతనకు నెఱతేజేయమంచెచుచున్

(36) ఈ గుంటూరుశిష్టనాటకశాల.

శా|| సంగీతంబుచుసాహితీగరిమ నిచ్చుల్ పూజపూజమ్ములై
 పొంగార్కబుధిపాదపద్మరజముల్ భూషింపనాఖ్యాననీ
 రంగంబై తతరంగమై వెలయు గర్తృబాచుఁ బేర్గొన్న యా
 రంగశ్యామలనాట్యశాల సుమనః ప్రాజ్ఞైకసంవాసమై ||

(37) అవిధాన మొకరుచేయుట కష్టమా' యిద్దరుచేయుట కష్టమా
 కవిరా|| ఒకకవిసేయుటయొండాక సౌఖ్యమ, యొండాక సత్కవితోనవధా
 నకవితఁజెప్పట సంకటమానొక నాయకుండుండుట సౌఖ్యమువే
 టొకరుండునాయకుండుండిన సౌఖ్యమదొప్పదు దీనికినేటిసభా
 ధిక్పతివిదర్భనమివిషయంబు మదిందలపోయుండుసాధుజనుల్ ||

(38) అమరావతి సమరావతితోఁ బోల్చుట,

మత్తకోక్తమ్ ఎందఱోవిబుధోత్తముల్ మఱియెందఱో కవిరాజులుకో
ముందునిప్పుఁగూడనయ్యెడఁ బోల్చుచున్న కలంబునక
సుందరబమరావతీపురి చూడ స్వర్గమునాఁగ సా
కందనండున వాసిరెడ్డి నృకాతుఁడున్ దనరారుటన్ ॥

(39) బుద్ధికిఁ జంద్రునితోఁ బోలిక.

శా॥ ఆర్యబుద్ధియుఁ జందురుఁడు నొకటే హాస్యబ్రహ్మద్వింగనుక
దారానాథుఁడుబుద్ధియున్ గ్రమముగాఁ దెట్టేఁబువోనాడి వి
స్తారక్షీణతనొందుఁజంద్రునకు నొచకబుద్ధియేసాటి యే
హారీకారము సేయకుందురు బుధుల్ యోగ్యప్రచారుల్ మదిన్ ॥

(40) అగ్రాసనాధిపతి.

శా॥ శ్రీకాశీకుల కృష్ణమూర్త్యుకవి శ్రేష్ఠుఁడు ధన్యుఁడు వి
ద్యాకల్పద్రుమ మీనభాస్థలికి నధ్యక్షుండుగా నెట్టులో
వీరకొదిర్పతివేక తేనెయలు ప్రావీణ్యంబుఁ జూపించిరి
శ్రీకొబండితులే సమస్తగతులన్ శ్రేయఃప్రదాతల్ మదిన్ ॥

(41) సమస్యా పూర్తి.

శ్లో॥ సఖే మయి క్షీతిభరాలసాఽపి
రుదంతిమాలోక్యశిశుం మృగాక్షీ
తిదామనోయచ్ఛతిభాగశ స్తో,
(ప్రయాసుతంనోర్ఘ్నికామతంత్రే ॥

(42) పూర్వ్యతరంగ.

శ్లో॥ పండుపురూప్ కశ్చనభాగ్యశాలీ
వృణాతుకాంతా శ్మతకోఽభిలాషాత్
గృహస్థమేచ రచయంతు వా కా
ప్రయాసు తం నోర్ఘ్నికామతంత్రే ॥

(43) సమస్యా పూర్తి.

ఉ॥ ఇంతిమనోజవేదనకు నించుకయుక సహియింపలేక దు
ర్దాంతతమోభరంబడరు రాతిరి దా నభిసారికాత్వవి
విక్రాంతికిలోగిహోయి ప్రియురాకహుభిక్కిగదోఁడనంతలోఁ
(గాంతుఁడు లేనివేళఁగలకంతి కిలక్కున నవ్వెఁగిన్మతోక॥శ్రీశ్రీ

అవధానాంతమున నగ్రాసనాధిపతి మొదలగు వారుచెప్పినవి,
శ్లో॥ శ్రీవేంకటాద్రినాథాయ శ్రీవత్సాకితనక్షసే
శ్రీభూసీలాసమేతాయ శ్రీనివాసాయ తే నమః॥

సీ॥ పదిమందిలోఁ బట్టవలెన

నిలువెల్లదోచి • దోచని పచ్చిదొంగవాడ!

ఏరికైనను దిరుక్షౌరమ్ముచేయించి

పంగనామముఁబెట్టి పంపువాడ!

వడ్డీలోఁగానైన వదలకంతకునంత

గుంజి గైకొనురాతిగుండె వాడ!

కడుఁబేదనని మొట్టలిడ నెత్తి

బొచ్చైనఁబెట్టి పొమ్మని యడ్డుపెట్టు వాడ!

తె॥ గీ॥ పేరుగొప్పయె చూడఁగ నూరుదిబ్బ

య నెడు నాయంబునకు లక్ష్యమైనవాడ

సరసతిరుపతివేం క శేష్వరులతోడ

మమ్ముదయఁజూడు మలమేలు మంగతేడ॥

చ॥ వరమ్మదుళాశుధార రసబంధురబంధన బంధబంధనో

త్త రకవిత్కమత్రిశమసిధాననధానవిధానచాతురిక

దిరుపతి వేంక శేష్వరులెధీరులు సూరులుపీరులంచునే

విరివిగవింటి మున్నిపుప పీరిని గంటని గంట నీనభక

ఉ॥ అద్దిరయాశువాగ్గురి య యయాతె! వధానవిధమ్ము బాపురే

ముద్దులుగుల్కపద్దెములు ముత్తెపుగుత్తులెమాటలొ సెబాష్

తద్దయుగంధశైలియమృతమ్మును జమ్మునుజమ్మువీరికే
రుద్దిజగాన, నొండొరుల కొండొరు లేసరిగాక లేరికా

చంపకమాలిక,

తలిరుపసిండిపూతనునుదళ్ళులఁజల్కెను గుల్కులఁజిమ్మె
జఘకుపిసాళి గందపుఁబసందులయందము లొంద నొక్కచో
బలుజగిగల్గుకొంటసెఁ జివన్నెలకన్నెల చిన్నిపొన్నిచ
న్నులఁగయిఁబట్టి నప్పటివివోదము మోదమునూదు నెక్కచో
వలపులసీనుకప్రపుటనంటుల మింటికి నంటగెంటుతో
య్యలినునులోదొడఁ గదియనందినచందమునందు నెక్కచో
దొలిమగ సేతనాఁడొసఁగు తొయ్యలిగాటపు నెయ్యపుంగపుం
గిళులఁగలట్టియొత్తుడుల క్రిందగుచందము చిందునొక్కచో
దెలుఁగునఁగైతమల్లఁగలదిట్టలు తిర్పతివే ఁకఁతేశ్వరా
ఖ్యులనుచు గా శిశ్రుష్టకవి యుత్పలచ ఁపకమాలికావళిఁ
బాలుపుగఁగూర్చియెల్లరును మోదము నొందఁ గవిద్వయాగళిం
బులఁదవిలిం చెఁబండితవిభూషితగతఁపురిసభాస్థలిఁ॥

ఉ॥ వీరలఘానాపటిమవీరికవిత్వ పటుత్వపుష్టియుక్
వీరలయాశుధారమఱి వీరలమాటలలోని తేటయుక్
వీరలయైకమత్యమును వీరికవిత్వము నందభేదముక్
వీరికిఁదక్కనింకఁ బృథివీస్థలినన్యలకుండఁజాలునే॥

ఉ॥ ఇంకఁబడేపడేయిటులనేల నుతింపవెట్టిగా“కలా
వెంకటనాయకో”యనుట వీరలగా! కనవంబానర్చువా
రింకొకరుందురే యనుచు నెంతయుఁ బేరుపహించినట్టిశ్రీ
కింకవిరాజమత్త గజకేసరి తిర్పతి వేంకటేశులక్॥

ఉ॥ ఇక్కలికాలమందు ధరనింతటివారు కవిత్వమందువే
తెక్కడలేరునుమ్మనుచు నెక్కడవిన్నఁబ్రసిద్ధిగాంచిపెం
పెక్కిన యాకవీశ్వరులకిట్లుసభా బాసరించునప్పుడే
యొక్కవలెజూచియనుచు నెక్కితి నుత మపీత మిత్తఱిక్॥

బ్ర॥ శ్రీ॥ శిష్టా సీతారామశాస్త్రులవారి శ్లోకములు

శ్లో॥ ఏతత్సూరివరోదితేషుబహుశః పద్యేషు సర్వేష్వహాః
దృశ్యతేహ్యవమాదయోఽపి సుగుహః ఓజః ప్రసాదాదికాః
సామర్థ్యాస్ఫుటతాగిరాచ గురుతాభిన్నార్థతాస్వీకృతా
నూనంతిక్త-నసోమపాదికవిభిస్సుల్యా ఇమేసూరియః॥

శ్లో॥ శాంత్యాదాంతిగుణసకీర్తి-నిచయైర్మృతాస్త పోవిద్యయా
శ్రీభిర్వాక్యకృపదప్రమాణనికరై హృద్యాస్సతాంసప్తతాః
గద్యాలేపిపితాపురేచనగరే చెన్నాహ్వయేనత్యంతాః
పూజ్యంతేస్మ పురే పురే జహువిధం గుంటూరుపురాయభా॥

శ్లో॥ శ్రీ గుంటూరుపురేవరేనివసతా శిష్టాస్వయాభీందునా
సీతారామసుధీవరేణరచితా వాగ్రూపపుష్పాంజలిః
శ్రీమచ్ఛేషగిరిద్రవేకటరహంనాథోత్తమంగేర్చితా
సంతుష్ట్యేతిశతాద్భుతాశశశికలా సుభాగగుణామేచిరం॥

శ్లో॥ విద్యభిఃకవిభిస్సభాస్థితజనైః పూర్ణావదాన్యైరహృతా
జల్లాన్యాయసభాస్థితదయవరై స్సంపూర్ణసంపద్యుతైః
వీణావాదనతత్త్వైస్సుబహు భిన్నా శాబ్దైశ్చాస్థితైః
శ్రీగుంటూరుపురీశరంవిజయతే సర్వోత్తమాగాయకైః ॥ర॥

బ్ర॥ శ్రీ॥ శిష్టా హనుమచ్ఛాస్త్రిగారివి.

ఉ॥ చిన్నతనమ్ముసందె గురు సింహులనేనలొనర్చి సాహసికా
గ్రన్నసనేకరించి ఫణిరాజముఖోదితశాస్త్రోపాదితికా
మిన్నదనంబుగాంచి బుధమిత్రములైపారలేనిచెల్మివి
ద్వన్నతులైనపూర్వకవివద్యులలీల నిలిపభాషలో
నేన్నియొగ్రంథముల్ సలిపి యిర్వహముర్వగ నాంధ్రభాషలో
బున్నియమెంతోచేసికొని పుష్టపత్కపులంచునెన్ననా
సన్నయతిక్కనాది కవినాథులుపోయిన పోకలురసా
భృన్నతిగల్గకబృముల నోపినయన్ని శ్రీరాసియంతకు

మున్నె శతావధానము లమోఘమనీష నశేషభూవరా
 త్యున్నతసత్సభాస్థలుల నొప్పుగఁజేసి స్వతఃప్రకాశుల్
 సన్నతులంది దుష్టకవిసామజసింహులుమున్నుగాఁగ నె
 న్నెన్నయశశపతాకలసహీనబుధుల్ పరికించియాయఁగాఁ
 జెన్ని ధులక బలెంగొనుచు బెక్కు బహుకృతులంది వహ్వరే
 వెన్నెలఁబోలుకీర్తి పృథివీసలి నాశశితారకంబుగా
 నన్నెనిహింప నెల్లడల వాసి మనోజ్ఞముగాఁగ మేలుమేల్
 చిన్నెలమన్ననంగురి శ్రీపతివేంకట సత్సవీశ్వరుల్
 కన్నులపూసునై చెవికిఁ గాతుకముప్పతిలంగ నేఁడుశ్రీ
 మన్నరసింహులార ! మతిమత్సభఁజేసిరహ ! వధానమున్
 జెన్ను నహిందుగ ర్తపురి శ్రీముఖసద్దములందుమించ న
 న్నన్న ! మహాత్ములీకవినరాగ్రణులన్నిట మిన్న లేనుడి ||

ఇట్లు,

శిష్టా హనుమచ్ఛాస్త్రి, టపుక్ష్మహస్తాల్ తెల్లుపండితుఁడు.

బ|| శ్రీ|| బజ్రేంద్ర లక్ష్మీకాంతకవిగాదివి.

చ|| తిరుపతివెంకటేశ్వర సుధీమణుల్-ర ! శతావధానదు
 స్థరకవితాప్రచారచణతాజనితాఖిలదివ్యప్రచిత
 స్ఫురితయశస్సులార ! పరిపూర్ణ కళానిధులార ! నా నమ
 స్కరణముశిష్యవత్సలతఁ గైకొనుడి వినుడి మమక్తులన్ ||౧||

క|| చిరకాలమునకు మీరీ

పురి కే శైచితిరటంచు బొంగుచు మిమ్మున్

దరిసింపఁగూడుపౌరుల

పరమానందంబు మీరె నర్పింపఁదగున్ ||౨||

మ|| కలముంబట్టి కపిత్వమల్లుబుధలో కగబెల్ల వేనోళ్లమీ
 లలితగవుగవిత్తు తిచ్చి రుచిరాలంకారముల్ భాషలో

పలిమేల్పల్కులఁగొల్లలాడె నిక నేవర్తింతునేనిదదు
క్తులనే యేకరువెట్టఁగావలయుఁ బంక్తులపొనరు క్త్యంబుగఁ॥3॥

శా॥ పొనఃపున్యముగాఁబురాకృతములక వల్లించుకంటెకొనదా
మానంబూని సుధారసంపుజవులక బాటించుమీకైతలక
వీనుండోయిటిచేతద్రావుచును దృష్టింజెంది యద్దానబ్ర
హ్మనందామృతవార్ధిదేలుటయె మేలంచుకదలంతుకమదిక॥ర

ఉ॥ అట్టిదిగాక నోటిదురిదాఱగ మిమ్మునుతించిమాత్రమే
పట్టముగట్టిపెట్టుదును ! బావనమాభవదీయవానికికొ
గట్టమె యీయనెంచిననొకానొకపట్టణమేమిచాలు ! మీ
యట్టికప్పింద్రులీయవనియంతకుఁజాలినవారుకారొకో ॥౫॥

సీ॥ మహితగద్వాల రామక్షీతీంద్రునిధాతి
బాగారుబిరుదు లొసంగఁగలమె
ఆత్మకూరునృపాలు నట్లుపొంపిరివ్రావ
ద్విపమహేమాత్మవము గావింపఁగలమె
ఆనందగజపతి త్మనాయకునిరీతి
వెలలేనికాన్క లర్పింపఁగలమె
పోలవరంపుభూపాలులీల సతంబు
చింతితార్థములఁ బూజింపఁగలమె

తే॥ గీ॥ ఎడఁదలనసూయకేమి తావీయకుండ
గుణముగ్రహించుటే పదికోట్లుమాకు
ధనులకంటెను సద్యశోధనులు ఘనులు
సరసతిరుపతిపేంకటేశ కవులార ॥౬॥

మ॥ ౭. కడోయిర్వూరొకాని తొల్లి నవధానోద్యోగముకొబూనిచ
న్నకవులపెక్కురులేరు మీరు మొదటకొ మార్గంబుజూపింపనూ
రికి వేమందిశతావధానులయి పేర్కొనైతచే నాంధ్రమా
తకుఁగల్పించుచునున్న వారిపుడనంతంబైన సంశోసముకొ ॥౭॥

మ॥ పదియాతేడులక్రొద నొక్కవరి సభావిచ్చి చుట్టంపుజూ
 పొదవక నాటికినేడువచ్చియును నెండోరెండోమానంబులై
 న దయన్నిల్వక పీఠల్లిపు చనుచున్నారంచు జెంతింతువే
 మది యాబందరు కాకినాడ కగుప్రణ్యావాప్తి గుంటూరుపరీ॥

చ॥ తిరుపతివేంకటేశకవిధీవరులార! నిరంతరంబు నా
 తిరుపతివేంకటేశ్వరుడె దీర్ఘతరాయవొసంగిమీకును
 స్థిరవిజయంబొసంగుచు విశేషయశంబాడఁగూర్చుఁగావుతఁ
 మటవకుడయ్యమమ్ము బుధమాన్యులు మీకివె

[మానమస్కృతుల్॥

ఇట్లు,

బలిజపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి,

[ప్రొమ్మేటరు చంద్రికా ప్రెస్, గుంటూరు.

[బ॥ శ్రీ॥ శతావధానులు ములుకుట్ల వెంకటకృష్ణశాస్త్రిలవారివి

చ॥ వరసుమనోగణంబున కవారితమోదము సంఘటించు నీ
 తిరుపతివేంకటేశుల కుదీర్ణకలాఘ్యలకేచు భక్తిసా
 భరితసువర్ణపద్మఫలవర్గము కానుకగాగ నిత్తుచు
 దురుసకు నూలుపోగు బరిచోపముమీర నెంసగు తైవడిక॥

క॥ అవధానులకవధానులు కవులకుగవులైన యీజగద్విదితులనే
 దవిలి ప్రశంసించుటగన రవివద్దమునందు జూపటకుఁజూపుటగుకొ
 మ॥ మునువాల్మీకిగ్రహించి రామకథ నీభూలోకముకొనిండజే
 సినచాయకొ మునుపెన్వరో యెరుగ వాసింగొన్న యీవిద్యసీ
 జనవద్యుల్ గ్రహించి దేశములపైఁజల్లకొ విజృంభించెని
 పెనయకొ దీనికిమార్గదశకలులు వీరేగాదె చచిఁగంగ॥

చ॥ గురుతరబుద్ధిశాలురగు గుంటూరివాసులకెల్ల వారికొ
 ధరణి సమస్త దేశపరితఃప్రసరచ్ఛశిరుగ్యశోలస
 త్తిరుపతివేంకటేశకృతదివ్యవచస్క-శతావధాన ము
 బ్బురముగఁజూడఁగా గలిగె పూజ్యమిదింతనిచెప్పశక్యమే॥

కం॥ త్రికృష్ణుండనదగు కాశీకృష్ణాచార్యవిబుధశేఖరుడు సభాద్రా
 వైకౌనుటయాధిపత్యము ప్రాకటహేమమున కబ్బుపరిమళముగ
 మ॥ రసమా లోపము లేదు, సాహితీయు శాస్త్రజ్ఞానమా పూర్ణము
 ల్లసితోద్వాగ్ని రితేట, కల్పన మహాలాలిత్య మొప్పారు, నె
 క్క సమాధారణయా శిలాక్షరము, నిక్కజారయ్యాపీరితో
 సనుధా సామ్యమునొందువారెవరు వహ్వ! పీరికి వీరెగా!

మ॥ నిటలాటోంగతటోజ్వలన్నిలయనిల్లిద్రాతీ భద్రద్రాయితో
 త్కటలావణ్యతనూవిశేషవిలసద్గౌరీకృపాసారసం
 ఘటతానూనశితావధానకవితాక్రాంతాత్మభావీరికి
 పటుదీక్షాఽయుప్ర శేముషీబలము శ్రీప్రాణేశ్వరుండిచ్చుతః ॥

సీ॥ ఏవారిదివ్యశతావధానజ్యోత్స్న
 విబుధచకోరత్మస్త్రి నిఘటిగె॥

నేమహామహుల యహీనబుద్ధిబలాలు
 సకలజనాళికాశ్చర్యమొసంగె

నేగురుభక్తులకిల నెల్ల సభలలో
 విజయనకుంబలెవిజయమబ్బె

నేగుణాఘ్యలవక్త్రభాగంబు భారతీ
 నాట్యస్థలంబాననంగనొప్పె॥

తే॥ గీ॥ సట్టిపరిపూర్ణదివ్యశతావధాను
 లలరు తిరుపతివేగ పేసులు పొనర్చి
 సట్టియాయవధానంబు సభినుతింప
 శిశ్యమెవ్వారికగు మహాసభికులార॥

గల్లు.

ములుకుట్ల వెంకటకృష్ణశాస్త్రి శతావధాని.

బ్ర॥ త్రి॥ చక్రవర్తుల సుబ్బారాయశాస్త్రియను విద్యార్థి చెప్పినవి,

శ్లో॥ సిద్ధాః కాలగళోత్తమాంగజ జటావాటిసి తేరాగతా
 బద్ధప్రాంజలి నాభగీరధమునే గ్గంగామపశ్యంస్తథా

గుంటూర్పత్తనవాసినామధిసభం సంతోషసంధాయినీం
 పశ్యామోత్ర శతావధానకవితాకల్లోలిసిం సత్క వీ!||
 సీ|| కవనమల్లుటకష్టమప్ర సందులోనాను

కవనమత్యంతబుకష్టమావ
 ధానంబుసేయ నిదానమైయుండదు
 మనసందులోమధ్యమధ్య వెనుక
 మీరుజేసికొ చెప్పినారుద్యముదాని
 బరియింపుడెన్న సేబాసటంచు
 బాడితాళినుతిగప బరియించిధారణ
 యింతేసిబోకుండ నొత్తకతన

తే|| గీ|| ములయిననమస్యలను బద్యములను శతవ
 ధానములఁబూతిక సేయు మేధావిశేషు
 తెచట భూమిని తేరనియే వచింతు
 సరసతిరుపతి వెంకటేశ్వరులుదక్క||

మ|| కవనంబల్లుదురెల్లొకప్టపడి వేంకట్రామకృష్ణుల్, సరా
 భవముంబొంది రొకపు యానమను నాపట్టుంబునకొ డాబులకొ
 బ్రలంగొట్టిన యంతనేతులితు లవ్వారెట్టు లివ్వారికికొ
 గవనంబాదవధానమగు లవముకొ గారన్నదప్పి మొకో||

చ|| తిరుపతి వేంకటేశకవిత్కనలార! యశశకలావతీ
 ధరణిమధులార! కవితా వనితావనితాపితాహితా
 వరలపితామీలార హితపంకజమిత్రములార! నానమ
 స్కరణపురస్కరంబుగ నొసంగిన వదైములకొగ్రహింపుడీ

ఇట్లు
 చక్రవర్తుల సుబ్బారాయుడు,

శ్రీరామాయనమః

శ్లో యత్కిరైస్తులనానిశాపరిబృథః ప్రాప్తుంకళంకృతమో
 ప్రేడాదోవ్యవతలం సమేత్యతుహినవ్యాజాదరోదీదృశం

శేషోఽథోగతవాః జగోప ఖధునీ శంభోరజ్జాయాంతనుం
సాతత్తిర్వతివెంకట కథా మాంపాతుపూతాసతీ॥

బ్ర॥ శ్రీ॥ తిరుపతివెంకట కవులకొసంగిన పంచరత్నములు,

సీ॥ జగదాల వాలంబు శాస్త్రపాండిత్యమః

శాతమాః కట్టుచేజక్కపఱచి

కాకవిమద తృణకాండమెల్లనుగాల్చి

ముల్లోకములుగొప్ప యల్లులెట్టి

కవితానదీరసకాండంబుచేబద

సచ్చియేకవివరు లెసంగనాత్మ

కీర్తిలతనునాట బూతికగా నదియల్లి

బ్లింగ నల్లి రంజిల్లబూసె॥

తే॥ గీ॥ శశివిబుధధునీశే ప్రప్రసవముల నవి

తలనుగ శిమున ధరియించెదలఁపనిశుఁ

డట్టితిరుపతి వెంకటాఖ్యకవిమణుల

కీర్తిలత నెన్న గాబహ్మకేనిదరమె॥౧॥

మ॥ చతురంభోధి పరీతసర్వధరణీచక్రస్థభూపోత్తమా

గతతానల్పకరీటకోటిమణి సంగమాతీనమాలామహా

ద్యుతివిస్తేరసదారవిందులగు కవ్యద్వామగర్వాటపీ

హుతభుక్తొల్కుల నీ కవీశ్వరుల నెట్లో చూచుట బృంగదా॥౨॥

చ॥ పరంగననంతసారగుణబద్ధసుధీ మధనాద్రిశాస్త్రదు

గ్ధరసధిర్దండనోద్భవవితోల్య మహాకవితామృతంబునీ

తిరుపతివెంకటేశ్వర సుధీవరులెల్ల బుధాళి కెచ్చుచుం

డిరి బుధవైరిగర్వము గృణింపక మాపుచుఁ గానగ్రోలుఁడి॥౩॥

ఉ॥ ఏకవిభాతృజహ్వాలను నెప్పుడు వాణియలగ్రీయానభిః

ఏకధరించియుక్తి భవనిస్వనకైతవనాపురధ్యనుల్

పైకొసలాస్యముల్ విబుధవారిముఠేర్కొన నల్పుచున్నదో

యాకవిసింహులకై గృతరసాకరకోశుల నేనుగొల్పెన్॥౪॥

సీ॥ వ్యాకరణంబున వక్రభావములేక
 యున్న శేషునిసాటి నెన్నవచ్చు
 తర్కశాస్త్రమునకాతముని జోడనవచ్చు
 జోడ్యంబుగానేల జూడకున్న
 కవితనువాల్మీకి ఘనునినీడనవచ్చు
 మావభావమునెప్పుడూనకున్న
 కళలఁబోల్పుఁగవచ్చుఁ గ్రతుభుగపాఠ్యాయు
 దోషాకరునకుఁ జదువిడకున్న॥

శే॥ గీ॥ అట్టితగ్గులున్నట్టి వాటిట్టిపుల
 కెటుజతయూదురేయని యెప్పుడుబుధులు
 నుతులునలుఁగనె గడక్కిరతులమతుల
 నలరుతిరుపతివెంకటాఖ్య కవిమణులు॥గీ॥

ఇట్లుబుధజన విధేయుఁడు

ఐ॥ బెల్లంకొండ రామకపింద్ర శిష్యుఁడు, పిరాట్ల వెంకటప్పయ్యశాస్త్రి.
 (గురిజాతాలూకా చింతవల్లి.)

క॥ శ్రీమత్తిరుపతివెంకట
 నామకవీశ్వరుల నెన్ననలువకుఁదరమా.
 పాములజేనికిఁ దరమా;
 కామానికిఁదరమ తమ్మికంటికిఁదరమా!

చ॥ సుకులమునందుఁబుట్టి కడుసాంపగువిద్యలఁజేతఁబట్టియా
 కుకపులమొట్టతబ్బిరుదకోటులనూడఁగఁ గొట్టినత్రుభు
 ప్రకరములిచ్చినట్టి బహురత్నవిభూషలు మేనఁబెట్టిన
 ట్టికపులసామ్యమందఁగలఁడే యొకఁడేసిజగత్త్రయమ్మున॥

శా॥ మీధీరత్వముమీగుణాలిశయమున్ మీపాండితీప్రీతియున్
 మీధార్మ్యంబును మీనబంధరచనల్ మీవాగ్ధిరీమాధురుల్
 మీధీచాతురి మీగభీరమహిమల్ మీధారిణాశక్తియే
 రీధాత్రిస్థలిఁజెందువారుగలరే యెన్నోపుటాల్ వేసినన్॥

సీ॥ సకలవిద్యలచేత సరిబూనఁగావచ్చి
 పన్నుగాధిపుడధః పతితుడయ్యె
 కవితాచమత్కృతి ఘనతఁబూనఁదొడంగి
 మునియయివాల్మీకి పుట్టనొదిగె
 వితరణగుణమున జతగొనదలఁచివే
 ల్పులగిడ్డివేవేగపూరిగఱచె
 కీర్తికొనె కృ-స-శ్మ-ములాడిచ-మ్రుండు
 బహుళ పక్షక్షీణ భావమొదె॥

తే॥ గీ॥ బలిరసమధికగుణగణ ప్రాభవముల
 నరయదిరుపతి వేంకటేశ్వరులకీడు
 నఱలుతిరుపతి వేంకటేశ్వరులెభువిని
 బరులుకారనియనవచ్చు బంధముగను॥
 చం॥ తిరుపతివేంకటేశ్వరులు దివ్యభుజంగకసంగుకొటసి
 తిరుపతివేంకటేశ్వరవిధిరుల దీటుకురాకలజ్జభూ
 భరముచకేగి యచ్చటను దార్గతచేష్టనొందియుండిరి
 ధరినభిమానుకౌ జనులుదామును నోడినజాగియుండరే॥

ఇట్లుబుధ విధేయుడు

శ్రీ బెల్లంకొండ రామకవీంద్ర శిష్యుడు లంకా సుందరరామశాస్త్రి,
 గురిజాలతాలూకా లంబాపురం.

ఐకొప్పరపుంగవులు ప్రచురించిన ప్రతీకలుచూచి సోమవార
 మునాడు సభయగునని పెక్కుగామములనుండి వచ్చినవేలకొలది రసి
 కులదఱు “మేముమీదర్శనముకే వచ్చితిమి మమ్మువృథాశులఁ జేయ
 దగదు” అనికోరగాఁ దిరుపతివేంకటేశ్వరులు నాడు మధ్యాహ్నము 3
 గంటలు మొదలు 7 గంటలవరకు సభచేసి తమ కవితామృతధారచే
 సభ్యులనందఱి నోలలాడించిరి సభాసంతరము సభాధ్యక్షులగు ఐశా
 నపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి గారుపన్యసించిరి ఐ బెల్లంకొండ రామా
 రావుగారిశిష్యులగు వెంకటప్పయ్య సుందరరామశాస్త్రిల వారాసభ
 లోఁ బైపద్యములఁ జదివిరి.

ప్రీతిక.

శ్రీమత్పుర దేవతాయై నమః

ఆర్యులారా!

ఈయూర భాషాభిమానులగు బ్రహ్మశ్రీ రంగావర్ణుల హనుమయ్య గారును, గొల్లపూడి రామనాథయ్యగారును, మ॥ రా॥ శ్రీ కొండా వెంకటప్పయ్య పంతులుగారును మొదలగు పెద్దలు గౌరవపురస్కరము గా నాహ్వానము సేయుటచే శ్రీ కింకరీంద్ర ఘటాపంచానన విద్వత్కవి బాలకలానిధి బాలసరస్వతీత్యాది విరుదాంకితులగు శ్రీ తిరుపతివేంకటేశ్వర కవీశ్వరులు 18 వ తేది సాయంత్రము 4 గంటల రైలుమీద నిక్కడకు విచ్చేసిరి. పౌరులు నందు విశేషించి స్టాల్లో జదువువిద్యా రులందఱు ముందుగా గుంపులుగుంపులుగా రైలుస్టేషనుకుఁబోయి తమయానందమును వెల్లడించుచు వారిని నూరంబ్రవేశపెట్టిరి. 19 వ తేది పగలు 2 గంటలకు హిందూనాటక సమాజమువారి నాటక శాలయందు సభసమకూర్పబడెను. గుంటూరియందలి పౌరులేకాక చుట్టుపట్లనున్న పల్లెలవారును సవధానసభాదర్శన కుతూహలులై వచ్చుటచే నినుముజల్లిసను రాలకుండునట్లు నాటకభవనమంతయు ససంఖ్యాకములగు జనములచే నిండి నిబిడికృతంబై యుండె. 2½ గంటలకు సవధానము ప్రారంభింపఁ బడెను. ఒకరిరువురేమి తక్కువయోకాని పృచ్ఛకులునూర్గురు గూరు చుండిరి, వారును నూర్గురికి చెప్పటకు సంసిద్ధులైయుండిరి, కాని సవధాను లొక్కొక్కరికొక్క పాదముచొప్పున నలుబదిమందికిఁ బద్యములు చెప్పునప్పటికి, మ॥ రా॥ రా॥ ఏ కారామయ్య పంతులు గారును, కొండా వెంకటప్పయ్య పంతులుగారును, బ్రహ్మశ్రీ రంగావర్ణుల హనుమయ్యగారును మొదలగు పెద్దలు “నలువదిమందిచాలారా, ఏలయాయాసము, గాలముచాలపట్టు” ననివక్కాణించుటచే, వాడు 7 గంటలగువరకు నప్పుడప్పుడడిగినట్లైతె తామిదివరకు నాయారాజులపై రచించిన పద్యముల సభ్యగర్జన పేయముగాఁ జదువుచు నలువదిమందిలో

నిరువదిమందికి బూజుగానాలుగు చరణములు చెప్పి చదివి వేసి మిగిలిన యిరువదిమందికి రెండురెండు చరణంబుల చొప్పున చెప్పి వేసిరి. మరల మఱునాడు సభ 3 గంటలకు సమకూర్పబడెను. కానికొన్ని యనివార్యములగు సంతరాయములచే సభ మానుకోవలసి సంత దుర్యోగము జరిగినను, గుంటూరివాస్తవ్యుల సుకృతముచేతనో, సిద్ధసంకల్పులైన తిరుతివెంకటేశ్వరుల మహిమచేతనో సభ జయప్రదముగా జరిగెను బ్రహ్మశ్రీ వెంకటేశాస్త్రి గారప్పటికి జ్వరకీడితులై యున్నను, వారు తమయద్యమమును నెఱవేల్చినభ్యులకు గలుగఁజేసిన బ్రహ్మానంద మనితరసాధ్యమని వక్కాణించుట తక్కువితేమిచి వర్ణించుట నాబోంట్లకు శిష్యముగాదు. ఇకనారోగ్యసితితో వారొనరించున వధానమెంత యానందకరమైయుండునో యెవరు చెప్పగలరు. నాటిరోజున మిగిలిన యిరువదిమందికి మిగిలిన రెండు పాదములు చెప్పిమరలఁ జదువుటకుఁ గొంచెము కాలమే పట్టినను, రాత్రి 8 గంటలవరకు వారి యసమానకవితాసుధారసధారలచే సభయంతయు నిస్తరంగంబైన సముద్రమువలెనుండెను. పిదపజయజయేతిధ్వానములతో సభ ముగింపబడెను. నాటిరాత్రి హిందూనాటకసమాజమువారి పాండవవిజయ ప్రదర్శనమున కంతరాయముకలుగుననికాని లేనిచోసభ యెప్పటికిముగిసియుండునో తెలియదు. అనధానాంతమున నాయుపండితులుతమయానందమును వెల్లడించుచు చంపకోత్పలాది మాలికలచే ననధానుల సలంకరించిరి. ఏతదనధాన పద్యంబులు లేఖకప్రమాదంబుల నవరించి మాతృకానుసారంబుగ ముద్రించితిని. చిగురున వారువారుచదివిన పద్యములుసహితముగూర్చితి. భాషాభిమానులకందఱి కీహ త్తము హస్తభూషణంబై యుండుగాక.

గుంటూరు,	}	ఇట్లు,
29—8—11		బలిజేషల్లి లక్ష్మీకాంతకవి,
		(ప్రొవై)రు, చంద్రికా ముద్రాక్షరశాల.

కం॥ శుభలగ్నంబునవిప్రులు । సభికులునాశీర్వాదింపఁ జతురానన ప
న్నిభుండగుబాలుఁడు గత్తు । ప్రభునిగుడేశితాలిగట్టెఁ బడతిగళమునకొ, 94

అ॥ ఐసినిపల్లెరములఁ బరఁగనింపినయాశి । ముత్తియునుల వోయిలైత్తి యొకరి
కొకరువోసికొనిరి ప్రకటించితలఁబ్రాలు । బాలికానుశీయుచు బాలగండు. 85

ప॥ ఆసమయంబున

కం॥ క్షీరాబ్ధితనయ గౌరీ । వారిజముఖి వాశి శక్రపనితయును మరు
న్నారీమణులు నశిష్ఠుకొ । జేరంజనుడెంచి రిట్టిచిఱుతలఁజూడక. 87

ప॥ ఇట్లక్షతారోపణానంతరంబున బ్రహ్మగ్రంథియుక్తంబుగావధూవగులనరుంధతీ తర్క
నంబు సేయించునవదరింబునఁ దత్సమీపంబుననున్న వాగ్దేవింజూచి పర్వతరాజుచు
త్రియిటనియె. 88

కం॥ శ్రోత! నీవృథుడీ । వారిజులనయన మర్త్యవాసముసేయకొ
గావమునరచియించెను । కొరు నెమంచాల యిట్టికూటముసేయకొ. 89

కం॥ ఈలోకమునకు వీరికిఁ । బోలు నెనుఖియింపఁ బుడమిఁబుట్టినజనముగ్
చాలుదురేవర్ణింపఁగ? బాలుని బాలకను బొగడ భవునకుఁదక్కకొ. 90

కం॥ నాబాలునియంకంబున । నీబాలుఁడుజననమందె నిక్కంబిది యా
నీబాలికనాకొడలు । గాఁబోలదె? యిట్టిచెలువుగలదె? జగములకొ. 91

కం॥ ఈలీల మర్త్యమున మం । చాలకు బాలునకు సురత మలవడఁజేయకొ
బోలదునాలోకంబున । పేలాగతిఁగూడియుండ నింపగునాకుకొ? 92

కం॥ అనిబాలుని మంచాలకొ । గనుగొని నగజాత గాఢకాతుకమున దీ
వనలిచ్చె నిఖిలశత్రుల । ననిగెల్వఁగ దేవసుదతులొకానొకననగకొ. 93

కం॥ దీవించి నగజ నానా । దేవనితంబులుగొల్వ దివినుండి మహా
దేవాదికేక నిచ్చట । వైవాహికమందిరమున నైభవమెసంగకొ. 94

కం॥ బాలుని గన్నమనునాథా । పాలుఁడుపూజించి చిత్రపటముశిఖూషా
బాంబు లరణిమిడి వి । ప్రాలింబూజింప నాయు నర్పించెదగకొ. 95

కం॥ “భావుక! నారోడఁ గరుణా । భావంబున విప్రజనులఁ బ్రత్యక్షింపఁ
భావింపవలయు విద్య । దృఢంబులుజెలియ నాశుశక్తతగలజే?” 96

కం॥ అనినంబ్రహ్మనాయఁడు । విని మోమున దరహసనము! వెలయఁగ నాకీ
పనిగల్గించిన విప్రులు । వినియొకలే? నన్నుజూచి విమతురెయావో? 97

ఆ॥ నన్నుజూచికుండ మన్నించినారలఁ । బనువు నీకొలందిభక్తి నేసి
బ్రహ్మనాయఁడన్న భ్రాంతిదీటువారి కెంతయైన యానంతమేనో. 98

వ॥ అనినం గన్ననునాయంజెట్లనియె 99

కం॥ “ఒక్కొక్కవిప్రునిదోయిట నెక్కొనశ్రీరామచూడ నిరువదిగానీ
లెక్కకునచ్చినవారలఁ । జిక్కుగనుండంగనిమ్ము సిరిదక్కునయే?” 100

సీ॥ అనినబ్రహ్మనాయఁ డానరంబునలేచి సంతోసనముచెంతఁ జేయివీచి
ఎరసశోభనసభాస్థానగబుజోలైంచి దొడ్డవిప్రులనెల్ల దొడ్డివెట్టి
మండలాధీశసామంతరాజునన్ లాసినులై తద్దాగ్రసీమనుండఁ
గనకంపునిష్కము ల్గంపలఁ జెప్పించి పోకగాఁబోయించి మూలకజూచి
యొక్కొక్కరికి నిర్వదిలెక్క నిట్లు । పంచి యిచ్చినఁ దగ్ధనసంచయంబు
నుంకువపదాఢ్యమును నింటనున్నవిత్త । సమితిగడచ నె నిరవశేషంబుగాఁగ.

వ॥ ఆసమయంబున. 102

ఉ॥ “ఎచ్చటనుండవచ్చియో మహీసురముఖులై కొత్తలైనవా
రిచ్చపలాక్షిపెండిలికి నిచ్చటివారలుగారు చూడఁగా
మచ్చికబ్రహ్మనాయని యచూనుపచర్య”లటంచుభ్రాంకితులై
మెచ్చగఁజొరసంఘములు మేలని కన్నమనీండు నమ్రుండై. 103

ఆ॥ “దేవ! నీమహానుభావంబుజెలియ నే, నెంతవాడ నీ నితాంతకరుణ
వెలయనన్ను మనుషఃదలఁచి నీభటులలో, నొకని గాఁగఁజూచు ముచితభంగి”

కం॥ అనివినుతించిననాయం, డమకంపదర్శిర్వగన్నమావని పాటుక
ఘనభాగ్యనిధినిగా మ, న్ననచేసెమహాద్భుతంబునం జనులెన్నె. 105

సీ॥ కన్నమనాయండు కలబంధుజనముల భటులసామంతభూపాలకులను
మరునబ్రహ్మక్షత్రవైశ్యసూద్రాంత్యజప్రభృతిజనంబుల భక్ష్యభోజ్య

తేహ్యపానీయప్రసహ్యభోజనములంద్యవృత్తులఁగావించి దివ్యగంధ
కన్దురవీటికల్పించి చిత్రపుంబట్టాంబరంబులు గట్టనిచ్చి
నిత్యసూతనవిధవవినీతిమెఱయ, వన్నెమీఱ వివాహోత్సవంబొనర్చె
నూరనాబాలవృద్ధులుగోరినట్లు, సతివివాహంబు నేయు పర్యతునిభంగి

106

కం॥ మంచాల బాలునను న, మంచితగతిఁ బెండ్లిచేసి మహిమోన్నతిచే
మించిన నాయనివిధవం, బొచిమహిసురులు మిగుల హేచ్చిరిసేరులన్.

107

ఆ॥ నాయఁడొంభూమి నానాటికెల్వర్య, శోభితత్వమొందె శుష్కపక్ష
చంద్రికావిధమున జన్మింప జనచకో, రాశితృప్తిసొంప నంతనచట

108

కం॥ సాయక గురిజాలపురిన్, నాయనరా లొక్కనాడు “నాయనిరాజ్యం
బేయనువుదనరియొప్పెన్, గోయలనలంబించిమాడెబోయ”నటంచున్

109

కం॥ ఏగులయెల్లండననొక, నాగరికుంబిలిచి “నీవునాయనిపురిలో
భోగైశ్వర్యములారసె, యేగరివైరము నాయఁడెఱుంగకయుండన్.

110

పి॥ అనిపెప్పించిన నాథుడొడిలుజేరి పృచ్ఛన్న మేషసంపత్తిమెఱయ
గమణిమృదుర్వపుండ్రద్వాదశములెట్టి పట్టాంబరం బడ్డకట్టుగట్టి
పద్మాక్షచూలికాపటలంబు మెడఁబెట్టి డాకేలఁదాలపుంతిముధరించి
పృథితమామ్రాక్షయపాత్ర మోడలఁదాల్చి వలచేత జిఱుతబన్దలునమర్చి
“హరిహరి”యనివీధులఁబరువులిడుచు, అతునేయుచు “శ్రీరంగరంగ”యనుచు
బరమసాతానివైస్థవభావమొప్పు, దిరిపెమెత్తెను మాచెర్లపునరమున.

111

కం॥ ఇల్లిల్లడప్పకుండంగ, గోళ్లుఱుకుచు బికిరిమెత్తె. గిసలయపాఁబల్
“తెల్లం బీతఁడు లక్ష్మీ, వల్లభదాసుండ్లటంచు వాత్సల్యమునన్.

112

సీ॥ కిమలాక్షియొకతె ముత్యములభిక్షమువెట్టె బద్ధ రాగము లొక్కపడఁతియొసగె
మగువయొక్కతె విద్రుమములునోసటఁ బెట్టె నీలంబులిడె నొక్కనీలవేణి
పుష్కరాగములు సొంపుగఁబెట్టెనొకబోటి వజ్రంబు లొకకీరవాణియొసగె
వైహార్యములు లొక్కవనితనమర్పించె మాడెన్నియొవెట్టె జేడెయొకతె
యొకతెగారుత్సములు వేటొకతెవాంఛ, తాఢములువెట్టె నన్నగరాంతసీమఁ
గలయఁదిరుగుచు దైవయోగమున దారి, దప్పిశీలాంబికా నిశాంతంబుఁజొచ్చె.

కం॥ చొచ్చినశీలాంబిక గను, విచ్చివిలోకించి “యోవివేకవినురా!

విచ్చేసితేలి యిటునీ, గచ్చులవేషములు మాన గావలయుఁజూచి 114

కం॥ కల్లాడనేలి యేగుల, యెల్లండపునీపు నిన్ను నెఱుంగదు నాయు

దుల్లమునఁదెలియకుండగ, నల్లనఁజను మిల్లుజేరు మంతియొచ్చుట 115

మ॥ అనిశీలాంబికబుద్ధిజెప్పనిని మాయావేసి యొలంబునకా

జననట్టాంటిని బ్రహ్మనాయుండు యధేచ్చావర్తియొచ్చుచి గ

క్కునఁజేసిచి “యదేమివేష” మిటునీకుఁరాగతంచేయిరా?

నినును స్నేగులయెల్లండం చెఱుంగనా? నిక్కంబుగాఁ జెప్పరా. 116

తే॥ అధిపతికిమేలె? కుశిలందెయనుజాలకును? బ్రజలకునుధందె? భద్రమే భటజనులకు?

విప్రవరులెల్లబూజ్యులే? విభునియొద్ద, నున్న నాయకురాల్ నుఖంబున్నయదియే? 117

కం॥ అనినను సేగులయెల్లం, డను“నోమహితాత్మ! వీటనందఱు నుఖులై

పనిసేయుదు రవిగ్రునకు, జనులెంచితినిటకు భుక్తిసాధనకొఱకై 118

తే॥ పోయినచ్చెగ వనిన నా నాయుండనియె, నాపబండలగుంపులనడిమిలోన

జారిపడకుండఁబొమ్ము మీవారునిన్ను, వెదకివేసారకటుమున్నె వేగిరంబు” 119

కం॥ అనియుల్లసమాడిన నా యునివాక్యము మనములోననుంచుక మాగ్గం

బునదైర్వ్యస్ఫురణంబునఁ, జనఁజన నొక నాపబండ జాతినఁ బడియెకొ. 120

సీ॥ పడియున్న వానితేమ్ముండు “కన్నరాడయ్యె” నని శ్రీఘనామియై యరగుడెంచి

చూచితత్కార్యంబుసాబగెల్లవిని యగ్రజునిబంచె బ్రహ్మనాయునకు మొక్క

బంచిననతఁడేగివరుహర్షంబున నమృహాత్మునకు జోహారువేసి

“యనఁకు! మీయాజ్ఞాకేకొనక యజ్ఞుండనై పురిఁజేరువేమ్మఁ బొంపిరిగొవంగ

నాపతాలలోన నేపారఁజనువేళె, గాలుజారిపడితి గడచిపోవఁ

ద్రోవచొప్పుగాన నీవిధిదిడిపి, వచ్చినాడ శరణుఁజొచ్చినాడ” 121

చం॥ అనవుడుమందహాసమున నమృహిమాధ్యుండు వానితోడ ని

ట్లను జతనంబునంజన భయంబొయించుకయేనిగల్గ దొ

య్యనఁ జనుమన్న నాభటుండు హర్ష ముతోడనమస్కరించి స
జ్జనుండునువోలె నేగ ననుజన్మునిగూఁడు సత్వరంబునకొ.

122

ప॥ ఇట్లుచని గురిజాలపురవరంబున నలసంగరాజమందిరంబుననున్న నాయునురాలిం గ
నుంగొని యిట్లనియె.

123

ఆ॥ “అన్ను! యేమి చెప్ప నామహేశ్వర్యంబు । నజునకై నచబోగడ నలవికాదు
బ్రహ్మనాయుండున్న పట్టణంబునకేగి । చూచినాడ నచటిసామగల్గు.

124

సీ॥ హరినీలఖ చిత్రసంహద్యారవంస్తులు వెడూర్చర చిత్ర కనాటమును
బద్మరాగోజ్వల త్వాసాదవీఘు చారుగోమేధి స్తంభ సమితి
నజనిగ్మిత సౌఖవాతాయనంబును స్ఫటిక పిఘల సౌపాఠమును
మరకతశాశమంభ గ్రనవేదికలును స్థూలముక్తాఫలతోరణములు
చిత్ర పట్టాంబర వితానభేదరములు । విమలచూఢ్యవీధి కాసముదయమును
భవ్యశశి కాంతచూఢిసాలభంజిలును । గృతనియత్కర్షణోత్తాపకేతనమును.

125

క॥ ఆపురమట్టులనుండంగ । దాపునగొట్టాలమిట్టనరిగె నన్నచునీ
డేవుననిర్మించిన సా । ధోపరివర్ణ నలంసేయ నోపుదు రెనుగల్?

126

ఆ॥ వికిరమై త్రికట్టై బృఘహేమసౌధంబు । దానింజెప్పనేలె? తల్లి! విచయ
మనపురంబెకాదు మనుజులల్ల భుండేలు । రాజ్యమై నాటిరాదునుమ్మి

127

ఉ॥ “ఈమహితార్థ సంపదల కెన్నడపాయముగల్గ దింక సు
త్రామనమానుడైన మనబ్రహ్మమహిళుఁడుగల్గియుండనం
చేమట పౌరసుధుము లపేతభయంబుననిద్రవోదు రి
చ్చామతిం జోరులంబనిచి సర్వముఁగైకొనవచ్చు భామిన్!”

128

ప॥ అనిచెప్పినవిని నాయునురాలు మాత్స్వర్యంబున

129

సీ॥ “నెల్లమలంగలనాల్లునేల్మాయల నెల్లమలంగలయేడువేల
శబరులఁ జెంచుల శౌర్యసురీణుల యవనపుళింద వనాటవరుల
బల్లిదులను బెక్కుబరికాండఁ జెరవాటుదొంగల నెల్ల జేరంగఁబలిచి
బాతుచ్చితాహరసముచితాన్నంబులుజెట్టించి వారలపేరువాడి

వీటికాశాటికలాసంగివినుడు శూరు । లార! మాచెల్లపురిఁ జొచ్చి చూడగాఁగ
దోచితెచ్చితిరేని మీదోచుమీ కొ । సంగి జీవితముల మీకు నల్పుదాన. 130

కం॥ బాసటగామికి త్తెటి । గోసంగులమూడువేల గొడిదిగిత్తుకొ
మీసాహసంబుజూడెడు । గాచయ్యనఁబోయిరండు ఘనబలమొప్పకొ 131
మ॥ అనిచెప్పిపంచిన.

శా॥ కుంతంబులో కరవాలముద్గరధనుత్సర్జంకుశోద్ధృద్ధదా
నంతాప్ర్రంబులుపుని కొండసిగలాయ్యంబైట్టి ధర్మంబునక
బంతంబులోపవరింపుచుకొ వెడలి దర్శనాత్మికా దత్తట్టగా
ప్రాంతక్షౌఢలి జంద్రభాగతటిసీపర్యంతదేశంబునకొ. 133

ఆ॥ బరిగిబరిగితిరుగ బ్రహ్మనాయకుండు తన్న । దీప్తివాహ సలిలశీరమునకు
బ్రహ్మనిష్ఠదీర్చి పజ్జ నల్కుడునిని । చేతిసంజ్ఞ భటునిజేరఁబిలిచి 134

ఉ॥ “కన్నమ! చోరస్థైర్యమిడగానఁగనరెయ్యెను జంద్రభాగ కా
సన్నధరాస్థలంబున నసహ్యత నాయకురాలు పంపఁగా
మన్నతి నెగుడెంచిరి మహాశక్తులనిగ్రమమొప్ప వీరు
త్సన్నబలంబునం గుణనిబద్ధులఁజేసి కలంచి క్రమ్ముటకొ. 135

ఆ॥ చంద్రవంశలోని సన్నపుసితంబు, గోనియలనునించి కొలుచుకోలే
బందిజనుల నెల్లఁ బశువులఁగా వారి, పురముజేరఁబంపు బరువులెత్తి, 136

కం॥ అనిచెప్పిపంపఁగన్నమ, జనితక్రోధమున బిడుగునాడ్పునఁ జనిత
ద్భవకుంతాద్రాయుధములఁ దనకొక్షేయముననటకె దఱుముచువరుసకొ 137

ఆ॥ కొలువిద్రిప్పినటులఁ గొనకొనిప్రజదట్టు, తిరిగితిరిగి పాటియరుగనీక
మొనసియాయుధములు మోపులుగట్టించి, తలనెత్తి కొంపటికిరిబలిమి 138

కం॥ అలువగుసకతపుగోనియ, తెలమింగొందఱకు మూపులెక్కించి “చనుం
డలగురిజాలంజేరఁగ, వలయుండెలవాల్సిననుచు నడినడిపిం చెకొ 139

కం॥ మును లాడెదూది కొండటి, కిని ముడియలుగట్టి తలలగీలించి వి
డారనుసంజేహం బెదురగు, జనములకునుదోప బందిజనములఁ దోలెకొ 140

ఉ॥ కన్నమదానుడీగతి జనున్యుల దీనులజేసి తత్పురా
సన్నధరాధులంబున విశాలధృఢావరణంబు గోప్తమై
యున్న సమున్నతప్రతిభనొక్కనివీడకయున్నయందఱు
గ్రన్ననదొడ్డివెట్టి పసిగించినయట్టులనుండ తాకిటకొ
141

క॥ అంతటంబొరజనంబులు, క్రింతల క్రంతలనునిలిచి కనుగొని యీవు
త్తొంతమునాయకురాలికి, మంతనమునఁజెప్పి రొకట మాత్సర్యమునకొ
వ॥ అప్పుడు. 142

క॥ అక్కపటంగనవాలము, దొక్కబడుభుజంగివోలె రోజుచు నరుణం
బెక్కినకన్నుల నాలుగు, దిక్కులుచూచుచును దొడ్డిదెన కరుగంగొ
144

సీ॥ దొడ్డివాకిటఁ గేల దొడ్డకైదువుఁబూని శమనునికైవడి నమరువానిఁ
గల్పంతకాలాభ్రగర్జనంబులబోలుకరినభావల వారిఁ గలఁచువాని
ఖాదిరాంగరప్రకాంరుణంబులైతనరు కర్ణాంతనేత్రములవాని
మత్తదంతావళోన్మత్తయానంబుల. జశురవిహరంబునలుపువాని
నొప్పు నాజానుద్గ్ధ బాహువులవానిఁ, నివర నాయుని మది మధ్యఁ దలఁచువానిఁ
జరమహానీలకైలసుండరశరీర, యష్టిగలవాని నాయకురాలుచూచె 145

క॥ చూచి తలయూచి బొరలు, చూచి పసంబులను నేలఁజఱచుచుమాం
డిచక్కినిలువఁగూడునె ? నీచుండ ! భయ మింతలేక నిలిచెనవిచటకొ॥ 146

క॥ అనికోపించినకన్నమ, జనితామర్షమున వాలుసారింపుచు ది
గ్గన గరుఁడుండహికన్యక, వెనుదగిలినరీతిఁ దఱియి విక్రమఖనియై॥ 147

సీ॥ “మాలండనుచు బుద్ధిమాళిపల్కిననీదునాలుక రెండుగా నఱిమవాడఁ
గడజాతియనినన్నుఁగడవబల్కిన నీ రదంబులురాలుచ్చ శౌర్యంబువాడఁ
ముట్టరాదని నన్నుఁదిట్టిన నీ స్తనీద్వయము కిండలుగాఁగఁ డఱుగువాడఁ
బంచముండనినన్ను నెంచిన నీ క్రూరపంచశాఖలను ఖండించువాడఁ
“నాయనాజ్ఞలేక నాతినిజంపంగ విహితమగునె?”యనుచువిడిచినాడఁ
నెందుఁబోయెదియ నిందీవరాశి ! నీ, కైశ్యమైనఁ గోసికానివిషువతి 148

ప॥ అనియుంకించి నిజభుజాదండమండితాఖండమండలాగ్రంబొటవెటికి హరిణ
 రూపంబుదాల్చు చతుర్ముఖమూర్తిదలుము మృగి వ్యాధరుద్రుండునంబోలె దటిమి
 కాంతాహననంబు శూరులకధర్మంబని మఱిలవచ్చి గోష్ఠద్వారంబుననిలిచె నన్నాయకు
 రాలు శాస్త్రాలవక్త్రంబువెలువడిపాటి యారంబుదూరుసారంగియుంబోలె రాజ
 మందిరంబుజొచ్చె నంత,

149

క॥ పాయకమాదెల్లపురికా । నాయుండునిత్యవిధిదిచ్చి “నాకన్నమరా
 డాయె నటంబోవనేమియ । పాయము సంధిల్లెనో మహాకూరులచేకా”

150

ప॥ అనియోజించి,

సీ॥ కనక మంజులవజ్రవచంబుధరియించి లలితముక్తాదామములవహించి
 నవరత్నమకరకుండలములుపాల్గించి డాల్చించుచుఁగిరిటంబు వెట్టి
 తపసియహిరాంకదములుబాహులంబూని కాంచనరచిత మేఖలవహించి
 చారుగాంగేయరుస్కరుగారమువెట్టి రాజితవట్టాబరంబుగట్టి
 కలితగారుత్మతాందోళికంబునెక్కి । ధవళచామర లిప్తపాంధవులువీన
 హితులుకొండలుగురిజాలకేసె తనగు । రాకడెలువంగ నే నే వస్త్రకనుహిను. 152

క॥ అనఘునియాగమనంబును । వినివెసనలసింగభూమివిభుడెదురుకొనకా
 జనుటయు నాయకురా లే । పునఁ గుటిలస్వాంతియగుదు భూపతిసభలోకా. 153

క॥ మనుజునరుడెక్కుసంహా । సననిటధరాతలంబు శాతఖిల్ర
 బునఁద్రవిష్టి తత్పిలంబున । మనిశితకస్త్రములుపాతి చొప్పడమండకా. 154

ఆ॥ ధైర్యజీర్ణ కాప్తపంక్తలడ్డమువెట్టి । మాయదెలియకుండు మట్టుపఱచి
 కపటమునవసించె గాంతదానొకచోట । జెలియమాయనతండు చిక్కుపడునె?

క॥ అచ్చటబ్రహ్మనాయుని । జెచ్చెనాలింగనంబునేసిమహీకుం
 డచ్చువుఁగై దండలదన । మెచ్చులరచ్చుకునుదెచ్చె మించినకరుణకా. 155

ప॥ ఇట్లాస్థానంబుజేరనచ్చి భవిష్యదర్థజ్ఞాన సంపన్నుండు గావున బ్రహ్మనాయుండు
 సామంతామాత్యపురోహితాదుల బార్హుభాగంబులంజనుడే నియోగించి, 157

క॥ అంభోజముఖియొనర్చిన । దంభాచ్ఛాదనపుదాడిదప్పక గమనా
 రంభంబుదనరవడిచె స్వ । యంభుప్రతిభుండు కుంభకాభ్యాసమునకా. 158

మ॥ శకునిప్రస్తుతఘర్తంబ్రివరదుష్పండిత్యఘోషంబు చ
 ర్వకదుశ్శాసనయుక్తిమైనెసంగె గర్జకూరిభావాప్తిచే
 నకటా! దుష్టచతుష్టయాధిగతమియబ్జాకరంబన్న నా
 త్మకళంక నవలా కొలఱుపెడలెక మత్తేభకుంభద్ధతిక. 26

మ॥ ఒకకెయోగగఁ దత్తటికనిలిచి నీరొప్పారఁగా జాఱుగై
 శివమొయ్యెయ్యనఁ జేతులంబిడుచుమం జేపావడక పట్టిదా
 లకనెమ్మె తడియొత్త దుష్టులుజేలంగట్టిచూపట్టె జం
 ద్రిసహారపరీతకాంచనలతాధివృన్దనోజ్ఞాకృతిక. 27

మ॥ కొనగోళ్లం దొగకంటి వెండ్రుకలుచిక్కుల్ దీసిసాంబ్రాణివా
 సనహతింబి జవాదిలేఁబగునుమించజిక్కి చంతంపుదు
 వ్వెనచేదువ్వమఁ గొప్పదీర్చె నొకతనీర్గత్తు మాయత్తుముల్
 గనిమారుండును గొప్పదీర్చె మెఱుంగెక్కం జివ్వికొద్దింటికిక. 28

ఈ॥ మొల్లులుచుట్టి ముత్తెఱుగు ముత్తె పుసొమ్ములు వెట్టి నెమ్మొయి
 జల్లనికప్పరంబలఁచిచందనపుందిలకంబుగూర్చి రం
 జిల్లఁగ నింతులెల్లఁ గయినేసిరియాసిరి నా శిరీషం
 పుల్లనుమాంగి నా ముద్దుగపూర్వమరంగి నధంగిఁ బ్రేమమై 29

ఆ॥ సిరికినపుడుగూర్చుశృంగారమంతయుఁ | జిత్తజాతతప్తవిత్తగాన
 శీతలౌపచారరీతివోచియుఁ(తాంత)శీతలౌపచారరీతి వోచె. 30

మ॥ చెలులుం జిత్రముగా యశోచితగతిక శృంగారముంబూని కీ
 వలునున్నంత సువారపుంబనులచెల్వల్ బోనఁగావల్లవో
 లలితేష్టాన్నపదార్థముల్ గొనుచురా లక్ష్మీపతింగూడి యా
 కలంకరుత్ పనభోజనంబులచటక గావించి రిచ్చాగతిక. 31

కం॥ కలిమినిటువలయుమాత్రము | కలిమిపాలఁదియారగించి కమలాపవనిక
 జెలివనటవిశ్రమించుట | కలమిధునాంచిత లతాగృహమున వసింపక. 32

మ॥ నలువొందం(దొలుదీవి) ప్రామినుకుమిన్నలోపుని రళ్ళిచ్చటల్

మలయం గాలనివేద్యనూరుకరలీలానీయమానాశుగో
జ్వలజేగంబున ఘోరపుష్కరపరాధ్వగ్రాహితం బభిమా
చలతీరంబునకుం డిగెం దరణి వేద్యాస్వాతముల రంజిలన్.

33

తే॥ పద్మయ త్తేటి విరహతాపమునం బొగులుఁ దన్నినాసములగుటఁ బద్మములునొగిలేఁ
దానుబద్మాపుండగుటఁ దిత్తన్మహర్తి । నోర్వ కరిగినగతి మ్మితం డుదధిఁ గ్రుంకె.

మ॥ బలవి దినక్షయాగత విపద్ధశచే శీతచక్రదైన్య మ
గ్ధలమగుచో గళద్రుమరకచ్చటతో శతథా సహస్రధా
దళనమునొందుడెందములఁ దిల్లడమలగుచు సొమ్మసెల్లునో
జలఁ దగెఁ బద్మినులొ ముఖపిన్నుల నందముఁగుచు చందమునో

35

మ॥ నగళోదంధధరుండు తొండవ ముఖండ్లండ్లలావ్యత్రిస
ల్పగఁ జేతప్ప సముద్ధతిక బడినహృత్వృష్కానఁ గ్రుంకె నా
శుగతిక భానుఁడు తద్విక్షిప్త మణిరజ్జుచ్చాయనా నింబ
జిగిసెంచెన్ దదనుస్వరంబులన మిచెం జక్రదైన్యస్వరూప్

36

చ॥ రయమునవిల్వఁదాపులయి రాజిలుతమ్ములు సొమ్మసెల్లులన్
బయినవలంబనుబగుచుభాసిలుమిత్తిరాల్ పట్టులే
మియుఁగని యేకకాలమున మెట్టినకొవ్వయఁ బట్టియున్నకొ
వ్వయు విఱుగఁ దిగుల్ప డినమాడ్కిల్ గ కావితలయ్యెఁ జక్రమునో

37

సీ॥ తపనుడప్పనీయఁ దద్విమగ్రహణార్థ మటుగోచరు చటులార్భటాఘ్నియనఁగ
నర్కుండువిష్ణుఁడై యరుగుతోడనంజను పతిగశేఖరు గరుత్మతితియనఁగ
లోకబంధునకు రత్నాకరుండేను లేగి బడిసెవైచిన మఃప్రళయచియనఁగ
నినునిరావ దిగంగన పొంగ వెలి జిమ్ము తదనురాగరసాంబుధారయనఁగ
(దహణతారాతిక న్యాసుసరణరణ । సమయకాముక సముచితప్రవిరచిత
జవమనఃప్రితసపదిసాక్షాత్కృతారు । జావయవదివ్యోత్కినా నలరెసంధ్య

38

చ॥ కనదినమండలంపుఁ బెరఁ గాలపులిండు మృగుంకు మెట్టతా
పెనుచటినుర్లదొబ్బ నట బెట్టుగఁ జెందన శేసచాలునా
దనరెడుసంజ వైబరఁగుతన్మధుమక్షికలట్లుపెకొ నెన్

మునిముని యిర్లువాని మొనమున్నులుసోకకజలింఁచె జక్రముల్. 39

తే॥ భానుబింబుబొలుపెందుఁగానకునికి । జనులఁ దమతండ్రియొచటికిఁ జనియెననుచు
నడుగుటకు జాడఁబడివచ్చుమునయనంగఁ । గలయఁబర్వెనుజీకటికప్పదిశల. 40

ఉ॥ మారునిమాయచంపు దినమానము మేల్ సడలింపు జారిన
జారులను స్థిరింపు జలబరిబులసందలవంపు కోకసం
సారముపట్టగింపు నెలబొలుని రాకనుమాయునొంపు శృంగ
గారర సంబుముంపు కనఁగాఁదగఁజీకటిగుంపు పెంపుగాఁ. 41

ఉ॥ అంబితరాగవీధి సమయచలవైశ్యండు బచ్చగుత్తిగా
నించి దిగంతసీమలనువేములుబంపఁగఁ జగకసాలవే
యించిన వెండికాసులపు డెన్నిదాఁకుటకై వెనంబచా
రించినరీతిదోచె వివరింపఁగన త్తతీ దారకావళిల్. 42

కం॥ పాటల మాటల నచ్చెరు । పాటల శచిగుర్న బాగడుపనికై త్తిన పా
కాటలగంధికరంబనఁ । బాటలపటుకాంతియంతఁ బ్రాచిందోచక. 43

చం॥ ఇలదనచేతిరత్నమిపుడెవ్వరొదొంగిలిగంచుఁ గాలము
తలవరిపట్టి పల్కులకుదార్చుచు వెన్నొన నభినర్తనుం
డలవడఁగేడిగట్టుటకునై యలఁడెత్తిననతిఁ కౌపుతాఁ
బలుకయనంజనించె శశిపాద్విశనూహితలోహితస్యతిఁ. 44

తే॥ సరసుడేశానుఁడొనరించుసాంధ్యనటన । మరుమాగామెచ్చిపేరై నవిరుదొసంగు
కుధరమదభేదియై త్తినక్రొమ్మెలుగు । పసిఁడియందెన నిందుబింబుబొందోచె. 45

మ॥ సమదోదేతఁగొమ్ముగ్రుద్దుకొనుచుం జౌదంతిబై లొచిమ్మను
త్త్రునువేగంబుననూడియుర్విబడు త్పంతాగ్రహాశిష్యుం
జిమలీలాపలయంబనంగ నుదయించెఁబండ్లు కన్యక్తరా
గముతో మధ్యబిలంబుబోల్కినపుడంకశ్రీ సకలం దిగక. 46

మ॥ కళలం గాలపుబ్రథురాజిననురేఖిలీనీటుపెట్టంగ మం
జాలకాంతిందగుకేసరంపునునుమచ్చుల్ తెట్టిమెనంపుటయం

- డలు తత్పక్షరుచిచ్ఛటామలినవర్ణత్కన్తికాశాణముల్
గలచెంగల్వలకటై చంచలవలీలకవిచ్చె దత్పన్నిధిక్ 47
- మ॥ సుముఖుండై శశి చూడ జూడ నరుశాంశుల్ వీడి శుభ్రప్రభల్
సముదారస్థితినిండఁ గాండఘటచంచచ్చంది) కాత్రకపూ
రమునందేలేగు వెన్నముద్దకరణిక్ రాణించె దారాసమూ
హములాకీర్ణ తదీయబిందుసముదాయశ్రీలఁ జెల్వంది గాఁ 48
- చ॥ సమయపుదండుగీడు వినుజాడను జీకటిపేరికామినిక్
దమిదహించి చక్రజనతాభయదోష్ఠతిజాజువాట న
శ్రీమగతిగొన్నముత్తియపుజాజరబుట్టియనంగఁ జండుఁ డం
దముగ నెఁ దద్వికీర్ణభసితంబన నిండెవిపాండుచంద్రికల్. 49
- మ॥ సిరిమించకొనెలవెండిజాతున కవిచ్చిన్నఁబులై డిగ్గి త
త్కరజాలంబను (సోస్తి) బుత్పలర నెకస్వాదుసద్యోఘ్నుతో
త్కరధారంబొదలింపుదు బయిసమస్త్యుత్తద్రజశ్శక్తరల్
దొరుగంజేసె చకోరహాలికులు విందుల్ వెట్టి గొండొర్లకుక్ 50
- చ॥ నిగుడశశాంకశాతకనిష్ఠురమాతకుఁగాక కాకని
క్కంగఁ గ వజ్రవల్ నికటకంజనిసుంజముఖంబుదూఱఁ గా
మొగములదై న్యముల్ దొలక మోయుచుబోవఁగ సాఁగె రాజుగొ
ట్టంగ మొగసాలకుక్ మొలుయిడంజనువీకను శోకమందుచుక్. 51
- క॥ ఆకొన్న సురలు చంద్రుని । నీకళలందఱికి సరివి నీవిడకున్నక్
బై కొదవవచ్చు నీకని । చేకొనితరివొడిచినట్లు చిహ్నంబునురెక్ 52
- తే॥ కమలగర్భుండు సృజించుకాలమున నె । కలవితనియందు షోడశకళటంబు
జాసవాదులు దెలియవిలాసమిడిన । పొంకమునఁ బాకజార్చిపై నంకమెసఁగె. 53
- చ॥ నెలయనుపాననట్టమున నిల్చిననిశ్చలనీలలాంఛనో
జ్వలశివలింగముక్ సమయైపుఁడుగాంచి సుధాభిషేకమిం
పాలయఁగఁజేయ నిర్మలపరమారసముల్ తనుసోమనూత్రధా
రల స్రవించెనోయనఁ దొలుంగె హిమాంబుకణంబు లత్తఱిక్. 54

తే॥ అంబుజారాతి విష్ణుపదంబునందు, దన్మహాంగుప్తనఖమ నగనరెనచట
జననమందినఘరనదిర్గురమనంగ, బండువెన్నెలదిశల్లెల్ల బ్రతిఘటించె. 55

సీ॥ అజునాజ్ఞగడపరాదనికాని చక్రవాళాద్రిబాహ్యతమంబునణపలేద ?
తగదధోభువనపాతనవృత్తియనికాని బలిసద్భుతిమిరంబుంబణపలేద ?
దేవమాతవిపక్షతెలియనేలనికాని గిరిగుహాధ్వాంతంబుగిలుపలేద ?
ద్విజవాసశోభనావిహృతికాదనికాని చెల్లచాయలయరులోచెణపలేద ?
యనచుజనులెన్నఁ గర్పూరకనగుదార, కల్పతరుతార గునహీర కలితహార
కమునతారకళాధార కాంతిపూరి, కాముదీధార జగమెల్లఁ గప్పికొనియె 56

ప॥ మఱియునది విరాజద్విజరాజతేనూజకాపునఁ బావనమార్గంబున నుత్తిమం
లై పుష్పవతులై నలతకూనలుపెన గొనియుండుచాయలఁ బాయగిలనడచుచు వగవన్దిని
గావునఁ దనుజూచిమధుపపరిభ్రుతగుపద్మియలు ముద్రితవదనలైతలలువందుకొన సం
చరించుచు మేనమామకూతురనితమఁబరిగ్రహింపనిరీక్షించుచునిక్షుధన్విం నేవ్రేషించుపాం
కమున వికంపమానయై స్తనచక్రయు వికసితచకోరశయనయు విశదాంశుకాధ్యతయు
విస్ఫుటగుముదామోదయులై నగంబులునగంబులు నదీనదంబులు నలినాకరంబులు నా
నాదిగంతంబులు గలయమెలఁగునలయకనలముకొన్నశ్రమాంబుకణంబులుచెందెనోయన
హిమాంబులవంబులుగురియగుటియగువారలెదుర్కొనిసంభ్రమంబునందోరయ దోరయ
నిచందాన నిరులయథాయథలై పోలియఁబోలయలుక దేటికామినీకాముకులు వెలయ వెల
యడుగువిటులతో విటితతిమాటుమలయ మలయపవనోచ్చలితాచ్చాదినచ్చదనలై మద
నదవానంతరమున లతాంతశయ్య నొయ్యనశ్రిద్రించు నించుబోలులమొగంబులుతొంగి
తొంగిచూచి గిలిగింతలురేచి మేలుకొనఁజేసి తదీయమందహాసకందశంబుల నందిగింపు
చు సంకేతనికేతన నూతనమరకేతన శాస్త్రీచింతనప్రచింతనా పరులగువారలకు నఖం
డజ్యోతియైగాంధర్వవిద్యతోజనుడంచుకమలాసహరాశివాసంబురాణనే కాంకపాషా
ణశ్రేణులగరగించి జాలుకొనఁజూచుచుఁ దనయెడననన్యాలోకనంబులఁ దమోగుణం
బువారించి సాహస్యంబొసంగఁ బ్రసన్నయై సత్వగుణాధిదేవతయన సకలప్రపంచం
బును నిజకళాపరిచ్ఛన్నంబుగాసంఘటించి సరసకావ్యసారదుచిగ్రహణక్రియు సా
రస్వతవిశదపల్లవిస్తోత్రప్రక్రియామరక్రియుసాధుశరధరభావవివేచనాసక్రియు సముచిత
ప్రభాకరమార్గమాననీయయైక్రియుసభివ్యక్తంబుగాఁ జేయుచుబూర్వపక్షసిద్ధాంతస్థా
పనవిలననంబుకలిమిని సమర్థించి నిర్విద్రోపభావాప్తిచే నుమనోవిలాసినియనమించి

ఘనసారప్రఖ్యాతినిగుడఁ గౌముదగంధకమనీహరకైత్యంబులతోఁ గమలజాండంబుఁ
గర్భరకరండంబుఁగావింపుచు నింపొందు నిస్తవ్రరాకాచువ్రచంద్రిక విజృంభించు
నవసరంబుననంబుజాలయనికుంజమధ్య మానియఁడిపవమానతిరుమావలతావితానాంత
రజాలకంబుల నాజాబిల్లివెలుంగునూఁటి నిజాంగంబులదారిచురుకుచురుక్కున గారింప నై
రింపక చిగురుకటారివీరునిబారింబడి బడిబడినివిధింమాటుచు నెచ్చెలితోనిల్లనియె. 57

ఉ॥ “అన్ననముంచుచేయింబగలాపగలాయెఁ బగాయె వెన్నెలలో
కన్నియ ! యేమియుం విసపుగా యపుగా నపుగా దెనీకు నీ
కన్నులయాన చంద్రగుడుకాదుడుకావిడుకాలమెట్టిదో
వెన్నకుంబంధువచ్చెగదవే పనివే యదవేగనింటికి,”

58

ప॥ అని విరహవేదినాదోధూయమానమానమై పురోభాగంబున.

మ॥ ఎలఁజేటింగడిమించు మించుగనుదోయింబొప్పముల్లూర్పుఁ గూ
ర్బులతొంగి కొవిడనాడు నాడుకుక శారులొచేరిరానల్ల న
ల్లలుగావూలనివేగు వేగుటకుదిక్కులొచూచు వేనూలు మా
రు లకోరీలకుఁగాక కాఁక సతియామాడ్చిం బతిం దూటుచుకొ

59

ప॥ ఇత్రైఱంగునఁ గురంగేక్షణ లతాగృహంబుదొరంగి వెఱుంగందుచుఁ గురంగట

క॥ చూతమెటాజూతమనుచుకొ, శ్రీతరుశి తదీయవేదిఁజేరి మనోభూ

శాతాశుగశాతాశుగ, జాతాశుగశ్రద్ధ ప్రతి వ్యసనమై కనలకొ

61

క॥ కాంత గతిమాని యిటు శశి, కాంతతల్పంబూని కడువంగబాగుల నిశా

కాంతమదనానిలాదులఁ గాంతి బుపాలంభనంబుగానని రలుకకొ.

62

మ॥ “బుధులెన్నకొభవనాధినాయకునకుం బుతుండవై హైమవ

క్షధురాలొకముసంతిసిల్లగ నుదారత్వంబుతో సత్కథా

నిధినామించి యనంతరాజ్యపదవిం దీండ్రించునీకేల యీ

శిథిలీభూతవృక్షకపాంధమధనోత్సేకంబు రాకాశశీ!.

63

క॥ ఇరులో తామరవిరులో, యరులో నెఱిఁగురులు కన్ను లంగనచన్నులొ

సిరులుపురివీడవాడకొ, బరితాపముగూడఁ జూడఁబాడియె? చంద్రా!

64

సీ॥ కలితపతింగమండలని పానత హేతు వరయనీ రాక మిత్రాపకారి !
 వ్యతిమోదభాస్వరవాసవాశానిరోధి నీచాపు దోషాధికారి !
 పథికమనోభయాన్వదమహాబిలవిలక్ష్యంబు నీదగుపొల్పు చక్కవైరి !
 జనితదుర్మార్గలక్షణనిస్ఫుటంబు నీవృత్తంబు సజ్జనశ్రీవిదారి !
 యహహనీకృత్యమేమననలవి లుబ్ధ, కుండవా? బాశ్చాత్యుండవా? రక్కసుండవా? కలివా?
 కాకయుంశిననొంతుచేసో? కుచుం? గనికరములేకమిరి రా కావిహారి ! 65

మ॥ గరిమక శుభ్రవిభూతి మేన నెద లింగంబొప్ప వైవస్థితీ
 గరమరాధ్యుండనంచు శీలముపాసంగక విప్రయోగివీజో
 త్తర, ఘోరస్యము కృష్ణపక్షవిముఖిత్వం బంది యోచంద్ర! పెం
 పరం బాపండుండ వైవనిన్ను ద్విజరాజన్నక జనులనవ్వరే?,, 66

కం॥ అన్నిచేరివహితుదూలుచు, నన్నికై రవళిం గడంగు నతనుశరము లూ
 య్యనవాతఘాతమాత, ద్రువవశలిక లురుల శుకరఘనినని రలుకక. 67

కం॥ యవ్వనితే నెలుజడిగొన, నమ్ములనిట్లనింతురయ్య యవ్వాలయపై ?
 నమ్మునబట్టివసంతము, జిమ్ముదమనుపలుకు నిజముచేసి మనోజా !. 68

కం॥ వలపులహరిదూఱగంగన, వలపులసిరినేచే దక్కటకట ! కటికివై
 చెలితనయూండవగున్నీ, చెలితనయూండవనుచు నమ్ముజెల్లు నెమదనా! 69

చ॥ అరయ విషంబులోదివిరి యశ్రవతక విషరాశిపట్టియై
 మెఱసివిషంబునంబొదలు మీనమ్మ గాక సరోరుహవళిక
 గరిమ ధ్వజంబుగా సఖునిగా శతకోటిగం బూన నంగజా!
 సిరివలనొప్పనో ఘనరుచిక మనునో రహిమించునో తమిక. 70

కం॥ అరదములయ్యగుమత్త, ద్విరదములగుకీరముల గమింతురే చెలిపై
 దరదగలిసికు నీకుం, దరద మతిక వెఱుతునే ననంగ వసంగా! 71

కం॥ రేతాంగతనమునను వద, రేరాజిల్కలనుపైతురే రాజముఖుల్ ?
 రేరాపొడవున గన్నీ, రేరా యనుమాత నేతురేరా? మారా! 72

మ॥ అనుకూలించిననీయనంగతకు దేహాశ్వాగమంజేయుమి
 శ్రునిబాటించి యరూపకంబయిన తేరుంబూని శుంధత్వమం
 దినయమ్ముల్ గొని నీవుభీమహనోద్వృత్తిం దిరుంగం జగ
 జ్జనకుం డెట్లొనంగూర్చినీకుం దగునీసామగ్రి చేశోభవా !

73

చ॥ కుచములనీభ్యజాంకములు కొప్పననీశరముల్ ధరించి ని
 న్నచలజగ్గొల్వంగ నవినయస్థితి సేచి తుదం దదీకు చే
 రుదివిభవంబుగోల్పడియుం గూర్తమాన పనంగ ! నీకిదే
 యుచితము దండసాధ్యుడ వయో! గుణసాధ్యుడవై ప్రియోష్టులన్,

74

కం॥ అనిమారుమాటు సమయం, బున గమ్మునవీదువాతపోతములగనం
 గొని శుకపికమధురముల, ముచకొనియిట్లనిరి యల్లముల దబ్బడిలన్.

75

చ॥ “హరునిటలాగ్నిచే వెతల కాలయమైలయ సెన మెత్తిమై
 సిరిచెడియున్నయమ్మరుండు చిన్నెలనన్నెలతో లతోత్సవ
 స్ఫురితువనింతుడేగ, జెని పూపాదలం బొదలం దలంకె నీ
 చురుకుదనంబుమాని దయజూపవనాపవనాపనాపనిన్

76

కం॥ శుకమా ! ముఖిరుచిజితేం, శుకమా! సుకుమార దేహాశోభితదుర్వాం
 శుకమా! రక మేలరత్న, శుకుమాయిచ్చినహయమ పనూయగనకుమా.

77

చ॥ కొలకొలమంచుగోపురపుం గోవెలకేనీవలనీవలన్
 గలకలరేచుజూచి పయికావలిగాజలిగాలివ్రాలి తొ
 య్యలినలయించెజిల్కలగయాళివి గాకవనాళినీవునున్
 వలవలమన్ వశావళినవాళిదువాళిగ మేళవెంతురే.

78

ఉ॥ లేమభవన్మదూక్షితడలీబడలీనడలీకుతూహలం
 బామనీతీపులొనిపికమా శుకమా మొకమాటలేకన్
 యో! మృదువాశీనేచచలమో ఘలమో బలమో గణింపరే
 కామునియానమికు సెనగా ననగా వినగా మెచ్చటన్.

79

చున్నవారు - మొన్న గొట్టెపాటిలో రథకారులులేక రథమెట్లునడిచినదో విసలేదేమి? కావున యుష్మదీయుల కీయహంభావముగూడఁ బ్రయోజనకారిగానుండలేదు - మంగలి యవసరములేకుండఁ దమకుఁదాము ఔరముచేసికొనుటయుఁ చాకలితోనవసరములేకుండఁ దమవస్త్రములు తా మిస్త్రీచేసికొనుటయుఁ జర్మకారుని యవసరములేకుండఁ దమకుఁదామే పాదరక్షలమర్చుకొనుటయు నేర్చిన నవనాగరికులు మీతోనవసరములేకుండఁ దమపనులుతాము నెరవేర్చుకొనలేగని యెన్నఁటికిని దలంచకుఁడు.

ఇంకను బల్లెలలోని పుష్పిణీవసనతూళనమును బస్తీలలోని పురీషోత్సర్జన శీలా సంశోధనమును మాత్రము మఱియొకరు నేర్చియుండలేదు - కావున రజకునితోడను బాకీవానితోడను జనులకధికావశ్యకముండకతీరదు - లోకులకు మావలని ప్రయోజనమించుకేని లేదో? ప్రపంచమున విద్యావ్యాపన మెవరినుండియోయినిది మొదలొకటివిచారించుదము అపౌరుషేయములగు వేదములుదప్ప తర్కవ్యాకరణమీమాంసాదిసర్వశాస్త్రనిర్మాతలను బ్రాహ్మణులు స్మృతీతిహాసపురాణకర్తలు బ్రాహ్మణులు కావ్యనాటకములుచెప్పి సర్వదేశములయందును సంస్కృతభాష వ్యాపింపఁజేసినవారు బ్రాహ్మణులు - దేశభాషలలోని బహుప్రబంధముల రచించినవారు బ్రాహ్మణులు-ప్రభువులమ్రోల మంత్రిత్యపదవినధిష్ఠించి భూపరిపాలనచేసినవారు బ్రాహ్మణులు - “నాన్ బ్రామిన్” అని తీసివేయఁబడెడి ప్రకృతకాలమునఁగూడ నాంగ్లేయులతర్వాతఁ బెద్దయుద్యోగములలోనుండిన ఫలునుంది బ్రాహ్మణులు ఇట్టి బ్రాహ్మణులవలననే ప్రజలకేమియు నుపయోగములేదని వక్కాణించుట గర్హ్యము ఇంతయే? మీకందఱుకీ యింతవిద్యగఱపిన వారెవరు? ఇప్పటికింజెప్పుచున్న వారెవరు? నరసరావుపేటతాలూకా కంచరగొట్టెపాటి మీవారికిఁ బ్రకృతము పోడశకర్మలు చెప్పుచున్న వారెవరు? యల్లమందఁగ్రామనివాసులు వల్లూరు లక్ష్మీనారాయణగారూ? వారిప్పుడు విశ్వబ్రాహ్మణులలోఁజేరినను బ్రాహ్మణులే - ఐతే తిన్నయిల్లుగ్రద్దలించెడి మీకేలవిద్యఁజెప్పుచుండెనంటే వారికిబ్రాహ్మణులకుఁజెప్పు నధికారములేదు - అట్లుండిన స్వధర్మప్రకాశినీ పత్రికాధిపతులగు శ్రీ కోటిశ్వరశాస్త్రిగారి యజ్ఞానుసారము వారివేదపారనిలయంలో నుపాధ్యాయత్వమున కేలయాయకొనరు? ఎవరేవాఁగుఁబడితేమాకేమి కాని శాలకులకు బ్రాహ్మణులవలని ప్రయోజనము మీకింకను దెలియకున్న స్వధర్మప్రకాశిలోని యొక్కిందివ్యాసముం జదివికొనుఁడు.

బ్రాహ్మణులేమి యపకారము చేసిరి?

ప్రకృతమున మనమే ప్రదేశమునకు వెళ్లివిచారించినను “మనభరతఖండ మిట్టిహీనస్థితి జెందుటకుఁ గారణభూతులు బ్రాహ్మణులు” అను సౌక సిద్ధాంతమును మనము తలచుచుగా వినుచున్నాము. ఈ నిర్ణయ నిశ్చేత లందఱు నవనాగరికు లయ్యున్నారుగాని వీరందఱు బ్రాహ్మణులేయని వచించుటకు మాత్రము విచారముగానున్నది. బ్రాహ్మణులిట్టి వారరగుదురా కారాయను సంగతి వీరలకు దుర్భేధముగాదుగాని యాబోధ తెలుసుకొనవలయునను తలంపు లేనియెడలఁ గలుగదు. వీరల కట్టి జిజ్ఞాస సప్నమందైనను లేదు. బ్రాహ్మణులమగు మనకు వేదంబులను, తదనుయాయస్మృత్యాదికమును నేటులఁ బ్రమాణమో యటుల వీరికి హామిలవచనములు ప్రధాన ప్రమాణములు. ఈ మహానుభావులు వారివచనము లనుసరించియేమిగుల సంశయాస్పదంబు లగు విషయంబుల పైతము నిర్ణయింతురు, దఱుచుగాఁ దద్వచనంబులకు విరుద్ధంబులగు విషయంబు లన్నియు నప్రమాణము లనియే వీరి యభిప్రాయము. వారి యనుగ్రహేతిశయము వలననే తమ కిట్టి జ్ఞానసేత్రము పైతము గలిగెననియు వచింతురు. ఆపశ్చిమదేశీయుల వేషభాషలును, స్థావరమును, విహారాహారములును, ఆచారమును మున్నగు వానినిగని మోహేతిశయముచేత సంకుచిత దృష్టలయి భరతఖండసంధవుల యాచారవిహారముల నిర్విశంకముగ నిందించుటయేగాక తదాచారానుసారులఁజూచి “యోహో వీరు బ్రాహ్మణులా” యని నిందాగర్భితముగాఁ బలికెదరు. ఈ భరతఖండమున బ్రాహ్మణాది వర్ణచతుష్టయమును, అనేకజాతులును గలవు. తత్తజ్జాతులు నియతముగ నొనర్చు వృత్తులు పైతమనేకములు. ఇందు బ్రాహ్మణుఁడు శూద్రస్త్రీని వివాహము చేసికొనఁడు శూద్రుఁడు బ్రాహ్మణస్త్రీని వివాహముచేసి కొనఁడు. ధర్మమార్గాభిలాషియగు నెవ్వఁడేని విధవోద్వాహము చేసికొనఁడు. ఈ చెప్పిన నియమంబులు బ్రాహ్మణులు మిక్కిలి పాటింతురు. ఇట్టి బ్రాహ్మణులనే యుక్తాయుక్త విచారము విడనాడి ఈ మహానుభావులు నిందింతురు. పృథులగు పిత్రాదుల నుద్దేశించిచేయు శ్రాధములయందు బ్రాహ్మణుల నిమగ్తించుట వీరలకుఁ దలనొప్పిగా నుండును. తిండిపోతులయి యనాయాసముగ భక్ష్యభోజ్యంబుల మ్రుంగఁదలంచి యింక సొక పన్నాగము పన్ని నారనియు మిగుల

సీరసముగా మాట్లాడెదరు. కృతఘ్నులగు మఱికోందఱు “బ్రాహ్మణులు మమ్ముల నజ్ఞానగర్తమునఁ బడవైచిరి” అని పలుకుచు శక్తికొలది బ్రాహ్మణులకు శ్లేశ మొనర్చుటయే దమకుఁ గర్తవ్యమని తలచియుంటులఁ జరించుచున్నారు. బ్రాహ్మణులవంటి యనుమయోగ మగుజాతి మఱియొకటిలేదని కొందఱున్నూ, “బ్రాహ్మణులు స్వగౌరవమాత్రమునందే గౌరవముగల వారలయి ఇతరజాతీయుల వంచించిరి” అనిమఱికొందఱున్నూ, ఇటుల నానావిధములుగ విచారశూన్యులై దుర్భాషలు మాట్లాడెదరు. ఈభరతఖండమున జనించి విద్యాధికులనఁ బ్రసిద్ధిపఱించిన మహానుభావులే ఇట్టివచనములు బ్రాహ్మణులఁ గూర్చి మాట్లాడుచుండ నిక విదేశసంభవులును, విధర్మియులను నగు నితరజాతీయులు నింద్యముగా మాట్లాడుచున్నారనుట కాశ్చర్యమేమి? ఈ భరతవర్షము యొక్క ప్రకృతహీనస్థితికిఁ బ్రధాన కారణము బ్రాహ్మణులు” అను సిద్ధాంతము కొంచె మించుమించుగ నిప్పటివిద్యావంతులయందును, పారివచనముల నుసరించు విద్యావిహీనులయందును, దవానలతుల్యముగనంతటఁ బ్రసరించుచుండుటచేత దీని యధార్థము విచారింపఁ దలచి మొట్టమొదట ప్రాచీన బ్రాహ్మణుల విషయమయి విచారించుము. పిదపఁ బ్రకృతకాలపు బ్రాహ్మణులఁ గూర్చి విచారించెదము. బ్రాహ్మణులచేతనే యిట్టిహీనస్థితి మనదేశ మనుభవించుచున్నదని సిద్ధాంతము చేయువారలు కేవలము ఇప్పటిబ్రాహ్మణులను గూర్చియేకాదు. ప్రాచీనులను నిందులకు కారకులనియే వచించుచున్నారు. అందుచేతనే ప్రాచీనులగుఱించియు, నాధునికుల గుఱించియు వ్రాయఁ దలచినారము. సామాన్యముగాఁ బైనిర్ణయనిర్ణేతలు పలువురు నవనాగరికులుగా మాకుఁ దెలియుటచేత నిటులు వ్రాసితిమిగాని కొందఱితరుకును నుండవచ్చును. మేమువ్రాయు నదియు నట్టినిందఁజేయువారలకు యధార్థము తెలుపఁదలచి వ్రాయుచున్నారము గాని వారిని నిందఁజేయుటకుఁగాదు. మేమిందు నవనాగరికులని వ్రాసిన పదము గూడోషములు విచారించక నిష్కారణముగ బ్రాహ్మణుల నిందించువారలకే యన్వయించును గాని ఇతరుల కన్వయించదు. ఇది మాయభిప్రాయము గావున మేము స్పష్టముగ నిందుఁదెలిపినారము. ఇక ప్రకృతవిషయము విచారించెదము.

ప్రాచీనకాలమునఁ బ్రథమవర్ణులగు బ్రాహ్మణులు శాంతులును, శమ దమాదిగూఢాశంయుతులును, జితేంద్రియులై సత్యస్వభావులును, తమవంతులును నైయుండిరి.

తమ పితృదలచేత బాల్యమున నైదవయేట నక్షరాభ్యాస మొనర్పబడిన వారలయి కొలది కాలములోనే భాషాపాండిత్యము గ్రహించి గర్వాప్తును సంవత్సరమున నుపనయన సంస్కృతులై యదిమొదలు గురుగృహంబున నివసించి బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమనియమంబుల యధాశాస్త్రంబుగ నొనర్చుచు శక్త్యనుసార మొకటి చెండు మూడు నాలుగు వేదంబుల శిక్షాద్యంగసంయుతంబులుగ నధ్యయనముచేసి పదవ శాస్త్రంబు లన్నియుఁ బఠించుచుండెరి. విద్యాభ్యాసముచేసి పదవ సమావర్తులై సత్కులప్రసూతయగు కన్యను పరిగ్రహించి గృహస్థాశ్రమ నియమంబులఁ జరించుచు వైశ్వదేవాది కృత్యంబుల యధాకాలంబున సలుపుచుండిరి. వివాహంబు యథేచ్ఛంబుగఁ గామ సుఖంబుల నుభవిండుటకుఁ గాదనియు, కేవలము పుత్రోత్పాదనార్థ మాత్రమేయనియు వాచితలంచిరి. అనుదినము గృహగతులగు నభ్యాగతాది బృందములకన్న పానీయము లిచ్చుచు, నటులనే వస్త్రాదికములిచ్చి శిష్యబృందములకు వేదశాస్త్రంబులు బోధింపుచు యోగ్యులకుఁ దగిన దానము లిచ్చుచుండిరి. ఇటులనే యంధులకు, కుంటివాండ్రకు, వికలాంగులకునన్న పానీయంబు లిచ్చిపోషించుచుండిరి. తత్తద్వర్ణాశ్రమోచిత కృత్యంబులు దామాచరించుటయేగాక ఇతరులకు నైతము బోధించుచు నిహలోకంబునఁ గీర్తియు పరలోకంబునకు సుకృతంబును సంపాదించుచుండిరి. ఇహలోకంబున మాత్రము సుఖాభాసము గలిగించుచు పరలోకవిఘాతంబులగు విషయంబులఁ బరిత్యజించుచుండిరి. న్యాయసభలయందు న్యాయాన్యాయముల విచారించువిషయమున రాజులకు సహాయ మొనర్చుచుండిరి. ఆపత్కలములయందు మాత్రము తనకంటె తక్కువ యగు షణ్ణుల వృత్తుల నవలంబించి జీవయాత్రను గడపుచుఁ సిదప స్వవృత్తులనే యవలంబించుచుండిరి. ఇతరుల బాధించుట నరకమని భావించుటయేగాక పరులనుండి వచ్చు సన్మానము గ్రహించుట నైతము విషతుల్యముగా గణించుచుండిరి. ఇటుల గృహస్థాశ్రమము గడపి కాఱడపులకుంజని యచటఁ బర్ణశాలల నేర్పరచికొని యందు నివసించుచు నీవారాన్నముచే జీవయాత్రగడపుచుండిరి. యోగవిద్యా ప్రభావమువలన నభీప్రవస్తువుల సంపాదింప సమర్థులై వేనవేలు విద్యార్థుల కన్న పానీయాదికము లిచ్చి వేదశాస్త్రంబులఁ జెప్పచుండిరి. తదనుసారములగు నూతనప్రబంధముల నిర్మించుచుండిరి. నూతనశిల్పంబులఁ గనిపెట్టుచుండిరి. వేదవేదార్థంబులు చక్కగా విచారించుచు బహు

విధంబులగు నీతిప్రబంధముల సెనర్చుచుండిరి. వేయేల, ఇహలోక సుఖమును పరలోకమున కవిరోధంబుగ నుండునటుల సెనర్చిన వారలయి ఈ భూలోకమును స్వర్గతుల్యంబుగ నొనర్చిరి. యోగబలంబుచేత భూత భవిష్య ద్వర్తమానకాలవిషయంబుల నెఱింగి తదనుసారము జాగరూకులై చరించుచుండిరి. తుదకు తురీయాశ్రమము స్వీకరించి నిరతిశయానందధామామును, స్వానుభవమాత్రసంపేద్యమును నగు పరబ్రహ్మమును స్మరించుచు నాపరబ్రహ్మమునంటే లీనులగుచుండిరి. గ్రంథవిస్తరమగు ననీతిలంఛి యిందులకు ప్రమాణభూతంబులగు వచనములుదాహరించక యిటుల వ్రాసితిమిగాని అవశ్యమనితోచిన వుఱియొక పుష్ప ప్రమాణభూతములగు వచనము లుదహరింతుము. ఓ చదువరులారా ! ఇటులఁ జరించుచుండిన ప్రాచీనపు బ్రాహ్మణులతేమి యపకార మొనర్చిరో తమరేయూహింపుడు. వీరు స్వజాతీయుల నెటుల వృద్ధిలోనికిఁ దెచ్చిరో యటులనే త్నాత్రియాదీతర జాతీయులపైతము వృద్ధిలోనికిఁ దెచ్చిరి. వీరికృపచేతనే త్నాత్రియులు స్వస్వవర్ణోచితక్రియలయందు సమర్థులైరి. వీరియనుగ్రహము వలననే వైశ్యులు శూద్రులు తమతమపనులయందు నేర్పరులైరి. ఏవిధముగాఁ జూచినను నప్పటి కాలపు బ్రాహ్మణుల ప్రవర్తనము మిగుల యోగ్యముగానుండెను. వారి ప్రవర్తనమును జూచి బ్రాహ్మణులకు గల భూదేవయను పదము వారియందు సామాన్యముగనే ప్రవర్తించుచుండెనుగాని విశేషోక్తిగ నెంచబడదయ్యెను. సామాన్యముగాభూదేవాది పదములు వారి ప్రవర్తనానుగుణముగనే వారియందు వాడబడెనని చెప్పినను యొక్కంబుగ నుండవచ్చునుగాని అతిశయోక్తి గాజాలదు.

వీరు స్వజాతి వృద్ధిని గురించి బ్రాహ్మవిద్యావిషయిక గ్రంథంబులొనర్చి వానిని స్వజాతీయుల కెటుల బోధించిరోయదే విధంబుగ త్నాత్రియాదులకు వలయు గ్రంథంబు లొనర్చి యవి వారలకు బోధించిననుటకు వారిచేనొసగబడిన దండనీత్యాది గ్రంథంబులే ప్రబల నిదర్శనములు. ఆగ్రంథములఁ దిలకించిన నీతితంత్రపారంగతులని తమరందఱితే నంగీకరింపఁబడు ఇప్పటిరాజుల నీతి ప్రాచీనులనీతియందు పోడశాంశమైన నుండునౌ ఉండదోయను విషయ మెఱుంగఁ గలము. ఇట్టినీతినిఁ బ్రతిపాదించు గ్రంథంబు లొనర్చినవ్యాసుడేమి, నారదుడేమి, శుక్రుడేమి, కామదకుండేమి, ఘటకర్షరుడేమి, చాణక్యడేమి, వీరందఱు బ్రాహ్మణులేగదా. యుద్ధసన్నాహసమయమున పూహోది

నిర్మాణ విషయమునుగూర్చియు, * నాలికాస్త్రవిధియును, అందులకువలయు నగ్ని చూర్ణాదికమును నుపదేశించిన శుక్రండు మున్నగువారలు బ్రాహ్మణులేగదా. ఇదేప్రకారము వైశ్యవృత్తులగు కృషివాణిజ్యపతు సంతతజ్ఞానిక విషయములఁ దెలుపుగ్రంథము లొనర్చినవారును బ్రాహ్మణులేనుమీ. బృహద్రథునకు పశులక్షణము లెఱుంగఁ జెప్పిన పరాశరుండు బ్రాహ్మణుడేగదా, ఆశ్వలక్షణశాస్త్ర మొనర్చిన శాలిహోత్రుడెవ్వఁడు ? గజాయుర్వేద మొనర్చిన బాలకాప్యముని బ్రాహ్మణులలోత్పన్నుడేగదా. కృష్యుపయుక్తమగు భూమియొక్క పరీక్షయు భూగర్భవిజ్ఞానమును ప్రతిపాదించు ప్రబంధము లొనర్చిన సాంహితకు లెవరు ? బ్రాహ్మణులేగదా వృక్షాయుర్వేద మొనర్చిరి. ఒకచోట మొలచిన వృక్షముల మఱొకచోటికి నాటుటయు, భూమియొక్కరోగములును, తన్నాశమునకు వలయు నుపచారములును, కుసుమములు ఫలములు బాగుగనిచ్చు నుపాయములును, అకాలములయందు పుష్పఫలాదులఁ గలుగఁజేయు విధానములును, వృక్షముల సాతుటకు ప్రతి వృక్షములు మధ్యభాగమున నుండవలసిన భూపరిమాణము, కొవ్వలు నాటుటచేతనే వృద్ధిజెందు వృక్షముల విషయమును, బీజాగోహమున వృద్ధిజెందు వృక్షముల విషయమును, ఉద్యానవనముల గూర్చి తెలియపరచు గ్రంథములును చేసినవారలు బ్రాహ్మణులాయెవరు ? ఇటులనే శూద్రుల కుపయోగించు ప్రబంధము లొనర్చిన విషయంబులఁ గూర్చి

* నాలికాస్త్రమన సాధారణముగా మనమిప్పుడు వాడు తుసాకి యగును. ఈ విషయమైన ప్రాచీనులకుఁ దెలియు సంగతిని గూర్చి క్రమక్రమముగ ప్రాచీన, శాస్త్రములనుండి ప్రమాణవచనములు ఉదాహరింపుచు ముందు వ్రాయుదుము.

వారును బ్రాహ్మణులనుట జగద్విదితము. నర్తకసౌపజీవుల నిమిత్తమే నాట్యశాస్త్రము విప్రులొనర్చిరిగాని స్వభాతీయులఁ గూర్చికాదు గదా. వస్త్రములు నేసే జీవించువారల నిమిత్తమయి వసనసీవనశాస్త్రమును, శిల్పజనుల నిమిత్తము రథనిర్మాణాదుల ప్రతిపాదించు శాస్త్రమును, గృహనిర్మాణాది కంబులఁ దెలుపు వాస్తుశాస్త్రమును చిత్రలేఖన ప్రతిపాదక శాస్త్రమును నొనర్చిన వాఁలును బ్రాహ్మణవంశసంభవులుగదా. వేయివిధంబులుగఁ జెప్పఁ బ్రయోజనంబేమిగాని యీభరతఖండమున బ్రాహ్మణులెఱుంగనిదియు, బ్రాహ్మణులచే మొనర్పఁ బడనిదియు, నగు శాస్త్రమే తేదనియు నిస్సందేహముగాఁ జెప్పవచ్చును. ఈశాస్త్రములన్నియు స్వోపయోగాగ్ధమయి బ్రాహ్మణులొనర్చలేదనుటయు నిస్సందేహము. బ్రాహ్మణులు కేవలము వేదంబులకును ధర్మశాస్త్రంబులకును మాత్రమే యధికారులయి యుండిరి అపద తేనిసమయమున త్రివిధాదీతరజాతీయులవృత్తుల నవలంబించియుండనేలేదు. ఆస్త్రశస్త్రాదిసకల సాధనంబుల మిగుల నేర్పరులయ్యునెక ఋషియేని రాజ్యాశ్రయేత శస్త్రముచేతఁ బట్టి రాజుతోడయుద్ధంబు చేయలేదు. లేక పశుపాల నాదికము చేయ మొదలుపెట్టి వైశ్యులవృత్తికి భంగము కలిగించియుండలేదు. శిల్పాది వృత్తులయందు మనస్సు జొనిపి శూద్ర జాతీయుల జీవనమునకు లోపము గలిగించి యుండలేదు. బ్రాహ్మణుడైన సమస్తవర్ణులకు మిత్రభూతుఁడు, అతనికిజగ మంతయుమిత్రులే. స్వాగ్ధలాభము కోరకయే జగమంతయు మిత్రతుల్యముగ భావించు నీబ్రాహ్మణులకు శత్రుఁ డెవ్వఁడు? ఈవిధమున స్వశరీరపతన పర్యంతము కేవలము మనుష్యులకేగాక జంతువులకు సైతము హితమొనరించు బ్రాహ్మణ జాతివారినుండి యేమాత్రమయిన లాభముగాని యుపకారముగాని యభిలషించెనా మఱి కొందఱు “బ్రాహ్మణులు సకలశాస్త్రములు స్వోపయోగాగ్ధము మొట్టమొదట నొనర్చుకొనిరి. పిదప నవియే యెల్లరకు లాభము కలుగ చేసినవి” యనియనఁదలఁతురు. అదియు పామరుఁ డనఁదగిన మాటయే ఏలనన, సౌధాదినిర్మాణమున కుపయోగించు వాస్తుశాస్త్ర మొనర్చిన మునీశ్వరుఁడు పర్ణశాలలయందుండియే జీవయాత్రను గడపుకొని యెను. మయిపూతలు మొదలగు వాని విధానంబులు దెలుపు శాస్త్రములఁ జేసిన ఋషీశ్వరుఁడు భస్మాంకృత శరీరుఁడేకదా. భూషణాదుల నొనర్చురీతిం దెలుపు శాస్త్రములఁ జేసిన ఋషీశ్వరుఁడు భస్మాంకృతశరీరుఁడేకదా. భూషణాదుల మొనర్చు రీతిందెలుపు శాస్త్రగ్రంథకర్త యలంకారములు రుద్రాక్షమాలలు. వస్త్రనిర్మాణ

విధులఁ దెలిపిన ఋషీశ్వరుఁడు నారచీరలు గట్టికొనియెను. కృషిశాస్త్రవిధులఁ దెలుపు ప్రబంధము లొనర్చిన మహానుభావులరణ్యంబులనివనించి నెవరిభాష్యమోదుంపలో అకులో దినుచుండిరి. ఈ విషయంబు తెలింగిన బ్రాహ్మణులు స్వోపయోగార్థముచరించి నదియులేక పరోపకారార్థముచేసినదియు, బుద్ధిమంతులకు విశదము వీరలు స్వోపయోగార్థము, దర్భాసనములు, జింకచర్మములు, నారచీరలు. సమిధలు, కమలపుట్టికలు, దర్భలు, గోమయము, మొదలగునవి ? మాత్రమే కైకొనుచుండిరి. ఇటుల వీనిని మాత్రమే గ్రహించుట యసమర్థతచేతఁగాదు గదా, అసమర్థులయిన నూతనంబులగు నటువంటిశాస్త్రంబు తెలుల గనుగొనియెదరు ? యోగవహిమవలన నిందాదిపదవుల వైన నూతనంబులుగ నిర్మించ సమర్థులగు వారల కీసామాన్యముఖముల ననుభవించుటకు వలయు వానిని సంపాదించుకొనుట కష్టమా? అన్ని విధముల సమర్థులయి యుండియు నిటుల పరులక్షేమాదుల మాత్రమే పరమార్థములని భావించిన యట్టిబ్రాహ్మణుల దూషించి వీరలకు మోఁకెలులవచ్చెనో దెలియదు. ప్రతిజ్ఞచేసి నందవంశమంతయు నిర్మూలము చేసినటువంటియును సకలనీతి శాస్త్రపారంగతుఁడునునగు చాణక్యని గృహమునందును గోమయమురాతిమక్కలు మొదలగునవియేనుండెనుఁగాని లేక మైన నుంపదలేదు. ఈ విషయము ప్రాచీనుల గ్రంథములఁ దెలికించిన విశదమగును. ఈవిధమున వీరువారనక సర్వకాలములయందు నందటిక్షేమమును గూర్చియే పరియత్నించు బ్రాహ్మణులయందే లేనిపోనియపవాదములు వీరుగల్పించుచున్నారు. ఇట్టియపవాదములు బ్రాహ్మణులేమి యపకార మొనర్చిరని జేయుచున్నారో మాకు తెలియుటలేదు.

ఇతరులనుండిలాభమెటుల బ్రాహ్మణులు కోరలేదో యటులనే పరులనుండి గొప్ప సనా నమేమియుకోరలేద. ధర్మశాస్త్రములయందు “ శ్లో॥ సన్మానాద్రాప్త హ్మణో నిత్యముద్విజేత విషా దివ ” యని చెప్పబడియున్నది. అనఁగా బ్రాహ్మణులఁ దెల్లప్పుడు పరులచేయు మన్ననలవలన విషమునుండివలె భయపడవలయును. పరులు చేయు మన్ననను గూర్చి తాను సమర్థుడయినను నది యంగీకరించునాడదు అనిభావము.

మఱికొందఱు “ బ్రాహ్మణులు స్వగౌరవము సంరక్షించుకొనదలచి త్కృత్రయాది వర్ణుల నజ్ఞానాంధకారమునఁ బడఁద్రోసిరి ” అని పలుకున్నారుగాని యామాట మిగుల నిస్సారమయినది. వీరిమాట నిజమనుటకు నెచ్చటనేని యొకటియేని ప్రమాణ

అయ్యా, 25-8-11 లేదిగల యుత్తరముచేరినది.

1. దానింబట్టిమాడగా మీకు జంతుకన్న వడియు, వడికన్న జంతు విశేషించియున్నటుల దెలుపుచున్నదిగాని, మాయుత్తరమున మీ బారి నుండి తప్పికోనదలచినవాక్యము లేవికనుగొంటిరో తెలియదు.

2. మీరెడవపేరాయందలి సంగతులందరికి హితమై నవే.

3. ఆశుకవిత్వావధానములయందని మేమువ్రాయుచుండ దానిం బరికింపక నాశుకవిత్వశతావధానములేయని త్వరపడితిరిగి దా ?

4. ఒకప్పుడెత్తికొని మరియొకప్పుడు దించుట మామతముకాదు.

5. పరాభవమునకు బందెయుగా మీమీ సమిదివరకే నిర్ణయింపబడి యుండినది.

6. శతావధానాశుకవిత్వముల పేరులెత్తి ముందుగా గాల్గుద్రవ్యక వారే తమశక్తి ముందుజూపవలయునని మీగొప్పికోంటిరిగనుక యీ కలహమునకు గారణభూతులై యాశుకవిత్వశతావధానములకు గాల్గు ద్రవ్యన మీరేముందుగా జేయవలయును. పిదప మేమవి యతిశయింపవలయును. 22-8-11 లేదీన మేమువ్రాసినపద్యమును మరి యొకమారుచూడుడు.

7. మీసపుబద్ధములో నుదహరించిన విషయమునకు దగరు తగర ని మీరును దగుదుము తగుదునుని మేమును వ్రాయుట కాగితములచే టుగాక యెప్పటికీలేదని వదలితిమి.

8. 20-8-11 లేదీన మేముప్రచురించిన పత్రికాయందుగల సీసప ద్యమందలి యేర్పాటులేకాక తదితరములు పనికిరావు.

9. మీతోమృదవపేరావిషయము మనయుభయులచే నేర్పాటుచే యదగినదికాదు. ఆభారము సభ్యులదియైయున్నది.

10. మాస్నేహము మీరే ముందుగా గోరినవారగుటచే మీస్నేహ ము మేమును నిల్వప్రయత్నింతుము.

11. రేపటియాదివారమునకే సభ కావలయునను తత్తరము మీకుగాని మాకుగాని యుండగూడదనుట వ్యవధిగోరుటను నూచించుచున్నది. మరల సమ్యక్తమేయని పొముచావకుండ బడితే విరుగకుండ వ్రాయుట యుక్తముకాదు.

12. ఇదివరకే యేగ్గురుపబడిన వివాహంశములయందు మా మీ బలాబలముల గనుపరుచుటకు నిర్ణయింపబడిన సభ యింటిలోని పెండ్లి వలె జరుగబడునుగాక గుడిలోని పెండ్లివలె నెప్పటికి జరుగనేరదు.

13. ఈకలహమునకు గారణము గుంటూరి సభయందు మీవలననే కలిగినదికావున నట్టి గుంటూరు సభయందే యిదితీరవలయును.

14. నెపములుపన్ని వ్యవధిగోరుచు నెట్లేని సభలుజరుగకుండ జంపునడపునది మీరేకాని మేముకాదు. ఎవరివలనగలిగిన నష్టమునకు వారే పాత్రులగుదురుగాని మేమెట్లగుదుము?

15. దెలుగునేని మీకువదలితిమని యనుకొనకుడనుట కేవలమనవసరము, సభలోనోడినప్పుడుగాక దెలుగు మాకువదలుడని మిమ్మెవరు కోరిరి.

16. మీరు 11 వ పేరాలో పుహావిషయమనియు 16 వ పేరాలో నల్పవిషయమనియు వ్రాయుట విచిత్రముగానున్నది. అనవసరముగు వ్రాతప్రాసి కాలముగడుపక మేమిదివరకువ్రాసిన విషయములను సహృదించినవో గొలుపుడు, సభలో నొడించుటయందన్యాయమేమున్నది.

27-8-11.

ఇట్లు,

కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ,

శతావధాని.

గుంటూరు

27 - 8 - 11

వ॥ రా॥ రా॥ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మగారికి.

అయ్యో,

(1) ఒరూరు “ అని 25 వ తేదీని మేమువ్రాసిన యుత్తరమునకు

27 వ తేది 11 గంటలకు మీరిచ్చిన జవాబు అందినది.

(2) ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు పెంచగఁదలంచుటయేకాని, మా వ్రాసిన యంశముల కొక్కదానికేనియు సదుత్తరము మీరీయఁదలచు కొన్నట్లులేదు, కావున మీయుత్తరములోని యితరసంగతులకు జవాబియ్యలేదు.

(ఈ క్రిందివిషయముల కుత్తరమిఁదలంచితి రే నిండు, లేదా! యూరకుండుఁడు.)

౧. సభ ముందుమీరేచేయవలెను, చుందుత్తరమువ్రాసి యవధానాశుకవిత్వములకై కాల్యద్రవ్యసవారు మీరుకాని మేముకాము.

౨. మీసఫుబద్యవిషయమై నవో మేమే ముందు సభజేయఁదగినదికాని, మీయుత్తరములోని 7 వపేరా ప్రకారము మీసఫుబద్యము వదలుకొన్నట్లు పూర్తిగా స్ఫుటమగుటచే నాభారము మామీఁదలేదు, అవిషయమేయని యిప్పుడేని యరలనంటిరా! మేమేమాపి మిమ్ముఁ బిదపఁ జేయుచుందుము, దానిపందెము దానియందేకలదు.

౩. క్రొత్తినిషయపగుటచేఁ గ్రొత్తివారే క్రొత్తపందెమేర్పఱపవలయును.

౪. మావిషయమై మీరును మీవిషయమై మేమును నవసానపుఁటేర్పాటులు చేసికోవలసినదేకాని యయ్యని సభ్యులేర్పఱపఁదగినవికావు, ఉభయులచే నేర్పఱచికోనబడిన సభ్యులు న్యాయాన్యాయములును రసారసములును తారతమ్యములును విచారింపఁదగినవారు మాత్రమే.

౫. ఈవిషయముల కంగీకరించుచు, మీరుసభ సమకూర్పఁడు, లేదా మేము సమకూర్చెదము, మీకిష్టులగు నెల్లరు సభ్యులను (జస్టిలను) మీరేర్పఱచుకొనుఁడు, మేమును నల్లేయేర్పఱచికొందుము, సభాధిపతి వారిచే నేర్పఱచికోనబడును, ఇంక నుత్తరప్రత్యుత్తరములు పెంచక యంగీకారానంగీకారములు తెల్పుఁడు, తెలుపరేని మీరీయుద్యమము మానికొన్నట్లే ప్రజలు దలంతురు గాత.

౬, సభ సేయించుటగాని సభకు వచ్చుటగాని స్థిరీకరించినచో సభాముఖమందు మీయనధానాశుకవనములకు లక్షణము చెప్పి పండితుల యొప్పించవలెను.

౭. “ఈకలహమునకుఁ గారణము గుంటూరు సభయందు మీవలన నే కల్గినది” అని 13 వవేరాలో వ్రాయించినారు, ఆ కారణము మీము ఖముగావినినఁగాని మేము నిగ్గయించుకొనము చల్లకువచ్చి ముంత దాచుట యెందులకో మాకరయరాకున్నది.

౮. జరూరనివ్రాసినను వెచకటివలెనే ఆలస్యముచేయక రేపు నూ రోద్యమునకు తప్పక జవాబు పంపవలెను.

ఇట్లు,
దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

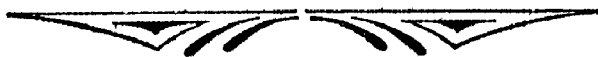
ఉదయం 8 గంటలకు 28-8-11

గుంటూరు.

అయ్యా!

ఈదినమున సభ తప్పక జరుగునను మీప్రకటనను బురస్కరించుకొని యనేకలనేక గ్రామములనుండి వచ్చి నిరీక్షించుచున్నారు వారిని వృధాశుల నొనరించుట యుచితము కాదు కావున నవధాన సభా విషయ మేమయినదియుఁ బ్రకటించి వారిసందియము తీర్పుడు. మాయుత్తరమునకు బ్రత్యుత్తరము రాకుండఁగనే మేము ప్రకటించుట యుక్తము కాదు గదా?

ఇట్లు,
దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

29-8-11.

గుంటూరు,

అయ్యా,

మొన్న వ్రాసిన యుత్తరమునకును నిన్నటి యుత్తరమునకును మీరి ప్పటికిని జవాబు వ్రాయలేదు. తగిన ప్రశస్తి యుత్తరమిచ్చెదరా! లేగా? మీ తూష్టింభావము పునకార్యములకేకాక వెక్కుమందికార్యములకుఁ గూడ భంగముఁ దెచ్చుచున్నది. దీనికేని జవాబు నేటిపూర్వహ్నము 2 గంటలలోగా రాజేని 27వ తేదీగల మాయుర్తరములోని 5 వ పేరా లోని చివరసంగతి నిజమనియెరలంచి మేము కాకినాడకు వెళ్లుచున్నాము మీయావజీవము మీరు పూర్ణివ పూనికమాత్రము వదలుచుంగరము కాము.

ఇట్లు,

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

మ॥ రా॥ రా॥ దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి గారికి.

29-8-11. గంటలు 11.

అయ్యా,

1. క్రియతేలిని జవాబులతో గాలహరణ మొనరించుచున్నది మీరే కాని మేముగాదు మీ మీ సపుబద్ధవిషయము మేము వదలలేదు.

2. సభయం దాశుకవిత్వావధానాదుల ముందు సలుపవలసినది మీరేకాని మేముగాదు అందునకు గాగణమిదివరకే తెల్పినారము. మీ మీ సపువిషయమే కావున మీ మీ సమునకన్న వేరే పంఢమనవ సరము.

3. మేమిదివరకు దెల్పిన నాల్గింటియందును సభ్యులు న్యాయమని తోచిన పద్ధతుల నవలంబించి మనయందలి తాగతమ్యముల నిర్ణయింప దగియున్నదికాని మీరును మేము నేర్పాటులుచేసికొనుట మాకంగీకారముకాదు.

4. మనము చెరి నలుగురుజడ్జీల సేర్పరుచుకొనుట కష్టసాధ్యముగా న యెరియొకరిని గాని చెరి యిద్దరినిగాని సభ్యులలోనుండి యెంచుకొనుటయు వారిచే సభాపతి యెన్నబడుటయు దగునని మాయభిప్రాయము. తక్కినయంశము మీకును మాకును సహమేకదా.

5. ఈవిషయమై సభ గూర్చుటకును, అట్టిసభ దగుపద్ధతులతో నడపుటకును వలయు సేర్పాటులను పెద్దమనుష్యులు కొందఱలోంచి చుచున్న సంగతి మీకును దెలిసినదేకదా.

6. 7వేరంలో మీరరయు గారణము మాకిప్పటికిని గానరాకున్నందునకుమాత్రము విచారముగానున్నది.

7. శీఘ్రకాలములోనే సభయందు మనతాతమ్యములు తేలుచున్నవికావున మీరిదివరకు వ్రాసినట్టియు ముందు వ్రాయబూనినట్టియు త్రమములకిదియే జవాబుగా నెంచగోరుచున్నాము.

ఇట్లు,

కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ,

శతావధాని.

మ॥ రా॥ రా॥ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మగారికి.

(1) మీరు సభకొఱకు నిర్ణయించిన 27-28, తేదీలు తప్పించి మా నిబంధనలకంగీకారానంగీకారములనేనిఁ దెల్పక చల్లఁగాసభదాటించిగతజలసేతుబంధనమన్నట్లు 29వ తేదీని 12 గంటలకు జవాబు పంపుటయు ఆజవాజేసి స్వవచోవ్యాఘాతములతో నిండియుండుటయుఁ జూడఁగా మా 27వ తేదీ యుత్తరములోని “తెలుపరేని మీరీ యుద్యమము మానికొన్నట్లే ప్రజలు దలంతురుగాక” అను వచనము స్పష్టమేయైనది. అయినను నీపిచ్చుపేషణ మవధరింపుఁడు.

మిత్రాత్మవలన నేదోరీతిని మసిపూసి నేరెడుకాయ చేయుత్రోకుకన్నట్లుచున్నది. మామిత్రుఁద్రువులందఱు ముందుకవియైయుండుటయేకాక విద్యత్కవియై యుండుటయుండె మైగా సుభయభాషాసాహిత్యజ్ఞానముగలిగి వ్యాకరణాదిప్రజ్ఞలుండి యాశురచనయందు నేర్పుగల్గి నిరాఘాటమైన యవధానశక్తి కలవాఁడుగా నుంధవలెను. ఇందులో మీరాంధ్రమున నాశుకవనమును నవధానశక్తియుఁగల వాగమని చెప్పఁచుఁగ్రాలుద్రవ్వితరి. ఆంధ్రమనఁగా నేకలిఖిలిపవములనో యెట్లోవ్యవహరించునదికాదు. నన్నయాదుల సమృత్తులట్టివి

శ్రీమత్సరదేవతాయైనమః

నిష్పత్తుపాతహృదయులును యథార్థపరిజ్ఞాతలును నగు నొగుంటూరుపురవాస్తవ్యులగు నార్యసోదరులారా! కొప్పరపువారు ప్రజ్ఞాపూర్వకముగా 27 వ తేదీ ఆదివారమునాఁడు సభకు రావలయునని ముందుగామానైఁ గాలుద్రవ్వి పత్రికవ్రాసి, యందులోని యసందర్భములను దెల్పుచు మేము త్తరమియఁగా, దానికిఁ దగుసమాధానమువ్రాయక యేవో కొన్ని యుక్తులతోఁగొన్నియు త్తరములువ్రాయుచు సభ ఆదివారము తప్పించి సోమవారమునకు మార్చిరి. తుదకాదివారమునాఁడు రాత్రి యనేక గ్రామములనుండి విచ్చేసిన మహాజనుల విఫలమనోరథులఁజేయుట యుచితముకాదని మేమాదివారమునాఁడు వ్రాసిన యుత్తరములోఁ గొన్ని పండితసమ్మతములైన నిబంధనము లుదాహరించి “యీ ప్రకారము మీరు సభకూర్పుఁడు లేదా మేముగూర్చెదము అంగీకారానంగీకారములు రేపుదయమునకుఁ దెల్పుఁడు లేదా మీరీయుద్యమము మానుకొన్నట్లే ప్రజలుదలంతురుగాక” అని స్పష్టీకరించినను దానికి జవాబువ్రాయక, సభానిర్ణయది నమునందుఁగూడ నుదయము 8 గంటకు మరల రిమైండురు పంపినను దానికిని సేమియుఁబలుకక చల్లగా నాదినమెల్ల దాఁటించి ఆమరునాఁడు 29 వ తేదీని మాకవసరము లేకున్నను మేము మరలమియుద్యమము మానుకొన్నట్లేయనితలంచి మేముకాకినాడవెళ్లుచున్నామని వ్రాసినయుత్తరమునకును దగినసమాధానమేమియు వ్రాయకుండుటచే వారు సభను మానుకొన్నట్లు ముమ్మాటికిని స్పష్టపడినది

విదప సభమాటట్లులంచి మీ ఘా యుత్తరప్రత్యుత్తరములలోని సారాసారములును న్యాయాన్యాయములును ప్రాజ్ఞులమూలముగాఁ దీర్చికొనిపిమ్మట విద్యావాదమునఁ బ్రవర్తించుననియు ఇందులకు రేపుదయము 8 గంటకు లోగా జవాబిండుని 29 వ తేదీ రాత్రి 7 గంటలకు మావ్రాసిన యుత్తరమునకు నేడు 10 గంటలకు ననవసరపు యుక్తుల

లో దానికిగూడ సంగీకారమును దెల్పక “యుత్తరప్రత్యుత్తరములు ముగించుకొన్నాము” అని వ్రాసిన యుత్తరమునుగూడఁజూచి వారికి జబాబువ్రాయుట యింతతో ముగించుకొని ఆ యీ యంశములు లో కులకు శ్రుతపఱపఁదలంచి ఈనాటి సాయంకాలము 6 గంటలకు శ్రీ ఫస్తుకంపెనీ నాటకశాలలో నుపన్యసించుచున్నారము గానఁ దామెల్ల విచ్చేయఁ బ్రార్థితులు.

గుంటూరు, }
80-8-11. }

ఇట్లు,
తిరుపతివేంకటేశ్వరులు, శతావధానులు

—:ఇ:—

వైనుదాహరించిన యాహ్వనపత్రిక ననుసరించి శ్రీ ఫస్తుకంపె నీహాలులోనికి ననేకులు పౌరులును నితరులునునగు మహాజనులు నియ మితకాలమునకుమున్నే వచ్చియుండిరి. పదఁపడికాలేజియుపాధ్యాయు లగు బ్ర॥ శ్రీ॥ మల్లాది వేంకటసోమయాజులవారి కోరిక ననుసరించి శ్రీమాన్ వంగిపురం కృష్ణమాచార్యులు బి. ఏ. ఎల్. టి. (వీరును కా బీ యుపాధ్యాయులే) గారగ్రాసనాధిపత్యమును వహించిరి. వీరు సంస్కృతాంధ్రములలో గ్రంథముల రచియించిన పండితకవిసత్తములు. పిదప నాయాయీ యుత్తరములు తిరుపతివేంకటేశ్వరులు వినిపింపుఁ దొడంగిరి. మొదట వేంకటశాస్త్రిగారు శ్రీ కొప్పరపువారి మొదటి యుత్తరమునుమాత్రము వినిపించి అనాడే 12 గంటలు మొదలు మూ డు గంటలవఱకును గోర్టులో గంసాలులనుగూర్చిన వ్యాజ్యములోనా త్యమిచ్చియుండుటవలని యాయాసముచేఁగాఁబోలును పదఁపడియు త్తరములను దిరుపతిశాస్త్రిగారిని వినిపింపుమనిరి. తిరుపతి శాస్త్రిగా రు వినిపించుచుండఁగా గొందఱు పెద్దవనుష్యులువచ్చి యంతతో ప్రకృతసభముగించుటకై వేంకటశాస్త్రిగారిని గోరిరిగాని తగినంతపే తువునుజూపి కోరనందున వేంకటశాస్త్రిగారందుల కంగీకరింపరైరి పిదప గంభీరముగాఁ దిరుపతిశాస్త్రిగారాయా యీయుత్తరప్రత్యు

త్తరముల నుపన్యసించుచుండఁగా వెంకటేశాస్త్రిలగారు దానినాప
 నుంకించువారితో సహేతుకముగా మెల్లఁగా నుపన్యసించుచుం
 డిరి. పదఁపడి సభనాపుండని కోరినవారు తామేదో మధ్యచెప్పు
 టకు నవకాశమిందనికోరిరి. అందులకును దుట్టతుదనుగాని పీలులేదని
 యు నప్పడేని యగ్రాసనాధిపతుల నడుగఁదగియుండుననియును వెం॥
 ౧॥ గారు బదులు చెప్పిరి. పదఁపడి యుత్తరములనెల్ల దిరుపతిశా
 స్త్రిగారు వినిపించినపిదప నెవరుసమర్థులో, యెవరుకారో, యెవరియు
 త్తరములు దురుసుగానున్నవో యెవరివట్టివికావో, యెవరు కోరినషర
 తులు పండితసమృతములో యెవరివికావో, యెవరి వెనుక తీతవలనసభ
 కాలేదో, లోనగు సంశయములు సభ్యులకేకక సభనాపవచ్చిన యుత్తమ
 పురుషుల హృదయములకుఁగూడ స్పష్టపడినవి. ఆ యాయంశములనే
 శ్రీ అగ్రాసనాధిపతిగారు తుట్టతుద నుపన్యసించుచు మీసములపద్య
 ముయొక్క యర్థమునుగూర్చి తాముగూడ నిదివఱకుఁ బొరపాటుగా
 నే యన్వయించుకొంటిమనియు నిప్పుడది స్పష్టముగాఁ దెలిసినదనియు
 మధ్యభాషలు రానివారు దానిజోలికిఁ బోఁగూడదనియు సంస్కృ
 తమురాని తెలుఁగుగణనీయముకాదనియు నుపన్యసించుచుండఁగా సభ
 నాఁగుపూనికతో విచ్చేసినవారు ప్రకృతమావిషయము నాగవలసినదని
 కోరిరి. దానిమీఁద నగ్రాసనాధిపతిగారు వీరికోరిక ననుసరించి యా
 పద్యార్థమునిప్పుడు విస్తరింపక వదలితిమనిచెప్పి యావిషయముమాని
 తహకీయుభయక పులయందును భగవంతుఁడున్యాయముగాఁ దోఁపించిన
 యభిప్రాయమును వెల్లడించిరి. అదివిని సభ్యులెల్ల నానందించిరి. పిదప
 శ్రీ వెంకటేశాస్త్రిలవారు కవితయనసేమో, కవియన నెవరో,
 ఆశుకవితయనసేమో, కవికివలసిన సామగ్రియేమో లేటతెల్లముగాను
 పన్యసించితి. పదఁపడి సభనాఁగు పూనికతో విచ్చేసియున్న వారిలోను
 కరగు మ॥ రా॥ రా॥ గోవిందరాజుల శ్రీ వాసరావుపం లు బి. యే.
 బి. యల్. గారు సర్వసమృతముగు తమ మనోారధము వెల్లడించిరి.
 వారిపూనికకు వెంకటేశాస్త్రిగారు తమ సమ్మతినిదెల్పిరి. పదఁపడి

యంతకొక యరగంటకుమున్నేలైలుదిగిసభాభవనమునకు వచ్చియున్న
 ట్టియు తిరుపతి వెంకటేశ్వరుల శిష్యుడైనట్టియు చిరివాడ గ్రామకా
 పురస్థులు శ్రీవేలూరి శివరామశాస్త్రిలవారీ క్రిందిపద్యములఁజదివెరి.
 ఆ॥ వె॥ రాజుశ్శ్రి భుజంగరావు చల్పతిరావు

గూర్చి యిటులువాసె గుంటురుపురి
 జరుగుచున్న వైరచర్యయందునదిర్ప
 తికవి, వెంకటకవి, తెరువుతప్పె॥1॥

చ॥ అనవినియంత నామడలునామడలుంబడిపోయినట్లు వ
 చ్చిన నదిమిధ్యయంచుదెలిసెన్ గవితాసభలేక పోయెఁగా
 కనువుగ ధారణాబలమునందున నాశుకవిత్వమందునన్
 దనివిగఁగొప్రపుంగవుల దారులు తీరులు చూచితీరనే॥2॥

తే॥ గీ॥ కాశినాథబుధేంద్రుఁడు ఘనుఁడు శ్రీని
 వాససూరియు సెందఱోవలఁతులైన
 కవులు పీఠకనిమీసము కఱచిపట్టి
 పీఠకనున్నారె కొప్రపంపుఁ బిదపకవులు॥3॥

తే॥ గీ॥ కలదు నేత్రావధానంపు గరిమయొకఁడు
 కలదు గర్భావధానంపు గరిమయొకఁడు
 కలదు హస్తావధానంపు గరిమయొకఁడు
 పీని నెఱుంగని సూరులెంచేని గలరె॥4॥

ఉ॥ అందము మీఱఁ గాఁ గవులుహాయిగవీనులవిందుఁజేయసం
 క్రందనతుల్యులౌ విభులు రచ్చలమెచ్చగ సత్కవిత్వమా
 నందముగల్గునట్లులసెనర్పదుఁవేఱొకఁ, డందునిందునం
 దందుశతావధానమును నప్తవధాన విధానమొక్కగం
 టం ద్రిశతీధ్రపద్యకరణంబును నియ్యవివేలువేఱుచే
 యందరమేయటంచు బుధులందఱు వల్కుదురట్లుగాక మూ
 టిందృఢమొప్పు సొక్కెడవడిందగిలించి శతావధానము

ధ్యందమిమిఱఁగా నతులితాష్టవధానము దానిమధ్యమం
 దుం దొరలించి త్రైశతముతోడనఁజెప్పి శతావధానపూ
 ర్తిం దగురీతిఁజేసి పయిఁదేకువమిఱఁగఁరెంటియందుబు
 ధ్ధిం దిలకించి ధారణవిధిం జదువంగలవాఁడ నబ్బురం
 బందఁగ దీనిజేయుచునియందురొ మూటిని వేలువేఱఁజే
 యందగునందుకోమునుమహాత్ముఁడు తాఁజరికొండధర్ముఁడున్
 సుందరసత్కవిత్వపరిశోభితుఁడై తగురాఘవుండుతో
 భందనరారు రంగఁడును పండితుఁడై తగువెంకటార్యుఁడ
 స్పందితబుద్ధిసాగరులు భవ్యులు దిర్బలిపేంకటేశులీ
 చందపుధారణాబలపుసంపదచే నవధానమైత్తడం
 డేందము పల్లవింపఁగఁ గడిందిగఁజేసియుమాకునింతభి
 ట్లం దయసేయ దానిఁగొనికాదె వధానమునాచరించుటా
 దిందరియించుటల్ సభలదేలుట లిచ్చటికేగుదేరుటల్
 నందితసత్కవిత్వ పరిణాహకృతుల్ ముక్కతుల్ సభాసదుల్॥

అనంతరము తిరుపతిశాస్త్రులవారు తమరు కాకినాడ వెళ్లుటనుగూర్చి
 న యావశ్యకతనుదేల్పి యందులకై పౌరులయాజ్ఞనుకోరి అట్లు కోర్కె
 చోఁగలిగెడి యపవాదులను గొన్నిటిసంతకుమున్నే వృధాగాగల్గినవా
 నినిజెప్పి యొప్పించి పండితసమ్మతమగుసభకుఁ దమయావజ్ఞీవమును బ
 మావధిగాఁ గడపుమెనఁగితిమనియు వారెప్పుడందుల కంగీకరింతురో
 అప్పుడే వెంటనే తెలుపవలసియుండుననియును మొడివివరమించిరి. పి
 ట వెంకటశాస్త్రులవారు తాముమరికొన్ని దినము లీపురముననేయుండె
 మనియు నున్నను బ్రకృతవిషయమున నిఁకఁదమకు సంబంధముండఁబ
 దనియు నుపన్యసించుచుఁ గొన్ని చమత్కృతి ప్రధానములగు వాక్య
 ములచే సభకానందమును గల్గించిరి. అంతటితో సభ జయజయ ధ్వ
 లతో ముగిసెను. మఱునాఁడీక్రిందిపద్యములను వేలూరి శివరామశా
 స్త్రులవారు కొప్పరపువారి కంఠిరి.

శ్రీమత్పర జేన తాయైనమః *

మ॥ రా॥ య॥ శ్రీ॥ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మగారికి.

చ॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరలకుఁ దెంపరివై సరివైఖరిం గవీ
శ్వరుఁడగువాఁడు నోటనుడువన్ గడుసిగ్గిలు నాశుధారకున్
బురికొలుపందలంచితె “నమోనమః” యంచు నచింపకేటియ
ల్లరియిది సింగ మేన్లుపలలంబు భుజింపక పూరిమేయున్॥

మ॥ అనిమిత్తంబుగఁ గాలుద్రవ్విన త్వడీయాహంత నాపుందలం
పున నీనీరసనిర్గుణాశు కవనంబున్ జెప్పి నిన్ద్రెల్వనెం
చిన యస్మద్గురువర్యులన్ సుకవితాశ్రీధుర్యులన్ మానిపిం
చి నినుం గెల్వఁగ వచ్చి నానిదె సభంజేయుతువో వత్తువో॥

ఉ॥ గంటలు గట్టికొంటివట “గంటకు వందలు నేలు పద్యముల్
గెంటుదునంచు” నేడు పరికించెద గెంటుటయెట్టిదో నినుం
గెంటెద నే వధానమున గెల్చెద నీరసధారయందు నీ
ఘంటికలూడఁగఁ బైదను కాచుకొనం గమాకింపుమిత్తటిన్॥

శ్రీ॥ గురుపాద సేవజేకూరినవ్యాకృతిపాండిత్యగరిమయటుండనిచ్చి
ఉభయభాషాకావ్యవిభవాభిరామమాచారిపాండిత్యగరిమయటుండనిచ్చి
రసవత్ప్రబంధనిర్మాణధీశ్శాతురీపాండిత్యగరిమయటుండనిచ్చి
సురుచిరలక్షణభరితాశుకవికృత్యపాండిత్యగరిమయటుండనిచ్చి॥

గీ॥ ఆశుపతనంబటంచు గొండాడదగిన

తావకాశుక విత్వంపుఁజేవఁగూడ.

తావక శతావధానవిధంబుఁగూడ

జూడఁదలచితి వేంకటసుబ్బరాయ!

చ॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరసుధీవరశిష్యుఁడనాదుపేరు వే
లురి శివరామశాస్త్రియనిలోకమువాకొను న్నాథ్యమైన వ్యా
కరణముజీవనము నధికారముకావ్యపురాణనాటకా
కరములఁజేయఁజాలుదు నఖండఘనాగ శతావధానమున్॥

గుంటూరు

81-8-11

}

ఇట్లు వినీతవశంవదుఁడు,

వేలూరి శివరామశాస్త్రి,

శతావధాని.

పిమ్మట త్రిపురనేని రామస్వామిగారీక్రిందిపద్యములఁ
కొప్పరపువారికిఁ బంపిరి.

శ్రీగురుభ్యోనమః.

మహారాజశ్రీ) కొప్పరపు సుబ్బరాయశర్మగారికి.

సీ॥ అఱవదేశంబున నవధానమొనరించు,

టోకాద! యిదియుగంటూరుసీమ

పల్నాటిసీమలోఁ బద్యంబులను జెప్ప,

టోకాద! యిదియుగంటూరుసీమ

ఆయూరనాయూర నాశుకవితసెప్ప,

టోకాద! యిదియుగంటూరుసీమ

గుడివాడసీమలోఁ గొన్నియూళ్లను జెప్ప,

టోకాద! యిదియుగంటూరుసీమ

గిట్లెట్లుదక్కించుకొందురోయిపుడుమీరు,

నిండుకొల్వనమీకున్న దండిబిరుదు

లూరజేటోదు పూజ్యులఁ గాఱు లఱవ,

నాశుకవిసింహ కుండినహంసలూర.

ఈ బట్టులరీతిఁబద్యములఁ బల్కుటెకాని శతావధానమె
ష్టట్టుల నేదిచేసితిరి, పండితులెల్లరు మెచ్చినారలో
గుట్టుగఁబోవకీతిని, గొంతెతనంబును జేయజూతురె
పెట్టలుక్రొవ్విపుంజుపయి, బీరముఁజూపినల్లాగుదోపదో.

గీ॥ జగత్తివైదికులౌట మీసాలఁదీసి,

కొన్న సేవ్యరుసవ్యరు; నిన్నునవ్వ

కుందురేకన్న వారు నియోగివయ్య,

మీసములఁ గాచుకోలేక మిడుకుచుండ.

క॥ గంటలఁగల్పెదరే!ము,

క్రండితురగములకు హాలికవితానంబీ

గంటలుమటియేకార్యము,

పొంటె వచింపుండు కొప్రపుంగవులారా.

సీ॥ శతఘంటకవనంబుసల్పిదు మన్నమీ,

శక్తియడంపనేజాలమెక్కి

అష్టావధానంబు నాచరింతుమనమీ,

శక్తియడంప నేజాలనొక్కొ
 ఆశుకవిత్వంబు నాచరింతు మనమీ,
 శక్తియడంప నేజాలనొక్కొ
 సద్గ్రంథరచనంబు జరపుదుమన్నమీ
 శక్తియడంప నేజాలనొక్కొ
 ఇంగిలీషునవత్తురో యెఱిగియడపఁ,
 గరము నేజాలనొక్కొ మాగురువులేల
 రండు వేగమీ బిరుదులు తెండు పెట్టి,
 పొందునిండు సభను నొప్పపుగవులార
 గీ॥ ఓడినారని తలపోయువాడమీరు

నాకు బ్రతుక్తుత్తరంబును నీ కమాన
 ముద్రవహియింతు రేని నీముచ్చ యెఱిగి
 ముందుపనిజూడుడీ కొప్పపుగవులార.

క. శివరామశాస్త్రి గారికి । జవాబునొసంగకయెవ్వభగజంపునడపిననొ
 వ్యవసాయముకలదునుడీ । వ్యవధింగయి కొనకయిండుప్రత్యుత్తరమున్.

అంగలూరు, } ఇట్లు, బుధజనవిధేయుడను.
 8-9-1918. } త్రిపుర నేని రామస్వామి.

పిదపఁ గాకరపత్తి యగ్రహారమునుండి సామవేదుల
 సూర్యనారాయణావధాని గారీక్రిందియుత్తరము కొప్పరపువారికంపిరి

శ్రీరాములు.

శ్రీమత్పుర దేవతాయైనమః

బ్రహ్మశ్రీ సామవేదుల సూర్యనారాయణావ ధాని నేతావధాని అండస్థావధాని వద్దనుంచి	} మాహారాజశ్రీ కొప్పరపువేంకటసుబ్బరాయ శర్మకేవలాంధ్రీశతావధాని గారికి.
--	---

❖ విధ్యాచర్చాపత్రిక ❖

అయ్యా,

తమకున్న బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వర మహాకవులకును
 ఒకమాసంబునుండి జరుగుచున్న కవితాకల్పాంబును పత్రికాముఖంబున

వింటిని. అందుమీరు మేమే ఆంధ్రకవీశ్వరులము. మేమే సేత్రావధానులము. మేమే యస్తావధానులము. మేమే శత్రావధానులము. మేమే యాశుకవితా ధరంధరులము. వేయేల మేమే ఘంటాపంచ శత్రుద్య రచనాచతురులము. అని మీరు వ్రాసికొని యహంభావము వహించి యానందించితిరిగదా! తమంతట తామే యిట్టివ్రాతలు వ్రాసి కొని యానందించుట హాస్యాస్పదమని తామెరిగిన సంగతియే. అది యటుండనిండు; సర్వసాధారణమైన యాశుకవితకేమి; తమక సేత్రావధానంబున నెన్ని బిరుదులున్నవో; యస్తావధానంబున నేయం కితంబులున్నవో; జేదంబున నేగండ పెండేరంబులున్నవో; సంగీత శాస్త్రంబున నేఘంటులున్నవో, వానినిమీకంటె నతిశయించి కాక గపర్తి విద్యత్సభలో ది 20 సెప్టెంబరు 1911 సంగరం లేదీని తత్తదల శంబుల నెరవేర్చి యూడబెరుకుచున్నాను. గనుక నీనోటీసు అందిన వెంటనేమీప్రజ్ఞా భిశేషంబును గనుపరుప నాలోజునకు కాకరపర్రు మీరు రాకోరెదను. లేనిచో “మీతో విద్యాచర్చలకు రాజాలను, అని నాకొక జూబై నను వ్రాయకోరెదను. ఇట్లు జరుపరేని మీవ్రాత లసత్యంబుగా వెల్లడించెదరు. మీయహంభావత్వమును జూడ నేన హంభావప్రకటనాసమ్యుండనైనను మీయెడల నేనహంభావము వహించితిని. ఇందుకు పెద్దలనుగ్రహింతురుగాత.

ది 14—9—1911.

మహాం కాకరపర్రు అగ్రహారం
తణుకు తొలూకా, కృష్ణాజిల్లా.

చిత్తగించవలయును.

ఇట్లు,
సాయపేదుల మూర్తి నారాయణ
వధాని,
సేత్రావధాని అండ్ స్తావధాని

ప్రధానపోషకులు

శ్రీశ్రీజగద్గురు విరూపాక్షస్వాములవారు.

ఈసంవత్సరము చందాయించిన—

పోషకులు.

- 1 తాడేపల్లిలక్ష్మీనరసింహారావుగారు, మక్తాదార్, చొల్లేరు.
- 2 రంగావర్ణుల హనుమయ్యగారు, జిల్లాకోర్టువకీలు, గుంటూరు.
- 3 ప్రత్తిపాటి బ్రాహ్మణులు, వైశ్యులు.
- 4 పులిపాకపూర్ణయ్య పంతులుగారు, వకీల్, నర్సరావుపేట.

ఇవ్వవలసినవారు—

- 5 తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణం, దుగ్గిరాల.

ఈ నెలసాము చెల్లించిన చందాదార్లు

- 1 ఎసమండ్రవెంకటసుబ్బయ్యగారు—కొప్పరపురబాలెము.
- 2 అబ్బరాజుసూరయ్యగారు—తాలూకాక్లర్క్—నత్తెనపల్లి.
- 4 కొత్తాపుండరీకాక్షుడుగారు—నీడరుగుమాస్తా-గుంటూరు.
- 3 పన్నాలబుచ్చిరామయ్యగారు—మల్లేశ్వరస్వామ్యాలయధర్మకర్త.
- 5 వేమూరు వెంకటసుబ్బయ్యగారు—హేడ్ కలెక్టరాఫీసుక్లర్క్.
- 6 తుమ్మేటిపాపయ్యగారు—తుమురుగోడు.
- 7 పిరాట్లఅప్పయ్యగారు—కోనాయవాలెం.
- 8 దేవులపల్లి నరసింహశాస్త్రిగారు—మండపేట.
- 9 గోగులలక్ష్మీనారాయణగారు—కరణము—గోగులపాడు.
- 10 రామరాజుసీతారామయ్యగారు—కరణము—వ్యాపకంపల్లె.
- 11 పుచ్చాసీతారామశర్మగారు—పెదకొండుూరు.
- 12 వల్లూరునరసింహారావుగారు—స్కూల్ మాష్టరు—చినమకెన.
- 13 దండెంరాజునారాయణరావుగారు—పిడుగురాళ్ళ.
- 14 కాకుమానుకోటయ్యకుమారుడు వెంకటసుబ్బయ్య, ముప్పాళ్ళ.

ఫకటన,

కమసాలులమీఁదిదావాలో నాతోఁగూడ బ్ర|| 1 మల్లాదిరా
మక్కష్టసోమయాజులవారు 2 శిష్టానీతారామశాస్త్రులవారు 3 చె
ళ్ళపిళ్ళవెంకటశాస్త్రులవారు, ఈమ వ్యవసంధితులను 1 బ్రాహ్మణుని
1 వైశ్యుని, 1 కమ్మను, 1 తెలుఁగాను, 1 గొల్లను, 1 చాకలిని, 1 మంగలిని,
1 యానాదివానిని విచారించి మరల నవంబరు 3 తేదీకి సరియగుకాస్త్రీ
కపూర్ణిమను వాయిదావిధించిరి. పైవాయిదాకు నచ్చినసాక్షులకే
మి చూడవచ్చినమఱికొందఱి కేమి గుంటూరిలోనికొందఱు బ్రాహ్మ
ణులును వైశ్యులును నన్ననత్రముంబెట్టి నాకుమ హూపకార మొనరిం
చినందుకుఁగృతజ్ఞుఁడనగుచు వచ్చు వాయిదాకును మరల నదియ ప్ర
కారమునాహాయ్య మొనరించినాభార మొక కొంతతగ్గింపఁ బ్రార్థితులు

పల్నాటివీరచారిత్రము — ఇది ద్వితీయకావ్యము. గ్రంథకర్త
శ్రీనాథుఁడయగుట గ్రంథనార్యము చెప్పవలసరమండదు కాని దీ
నిని నీచకులజులు సుద్దులుగాఁజెప్పి కొనుచుండుటచే నుత్తమవర్ణులును
విద్వాంసులును గొంతకాలమునుంచి సన్మానించుచుండుటలేదు. ఈ
రుపాండవయుద్ధవిశిష్టమగు భారతకథవలెనీగ్రంథము కడువివసాంపై
యుండుటచేతను స్వదేశచరిత్రయగుటవలనను ప్రౌఢకవికృతమగుట
ను మిత్రుక్యలేషక వఱకు హూణభాష నేర్చి శతావధానియైయాం
ధ్రవ్యాకరణమును ఛందోలక్షణమును జక్కగసభ్యసించి కుశాగ్రబు
ద్ధియగుట 1-2వత్సరములలో నేగీర్వాణమున నాటకాంతసాహిత్యగలి
గి భాష్యములరహితమవ్వ యింపఁ జాలిన మాయూరికినాథక్రోశదూ
రమందలిగుత్తికొండగ్రామనివాసిలక్కిరాజు ఉమాకాంతమీగ్రంథ
ముం బ్రకటించి కథానాయకులయొక్కయు గ్రంథకర్తయొక్కయు
యశముతోపాటు తనయశముగూడ జగద్వ్యాప్తముంబొనర్చె-మా
పత్రికయంగుఁబ్రకటంపఁబడువీరభాగవతము నిదియు నెక్కట కథ
వలయువారు బెజవాడ హిందూహైస్కూలుకు ప్రాయవలెను.